

בעזרת השם יתברך

ספר

עֲצֵרְתוֹ אֲמוּנָה

מכתבי חזקה, אמונה,
ועצות מעשיות לחיים,
תרגמו ממכתבים שנכתבו על ידי
ראש ישיבת תפארת התורה
ברסלב

282

תשפ"ז

לשליחת מכתבים ושאלות
אל הראש ישיבה שליט"א

בדואר:

MECHON ATZUSOI EMINU

PO BOX: 646

LIBERTY, NY 12754-9998

או דרך:

[HTTPS://BRESLEVCENTER.COM/ANSWERS](https://breslevcenter.com/answers)

להרשמה לקבלת המכתב היומי במייל:

CHIZIKYOMI@RABBIROTH.ORG

להשתתפות וליטול חלק

בקונטרסים השבועיים או בשאר ספרי
המכון, המאירים את בתיהם
של אלפי יהודים

התקשרו אל הגבאי

מזה"ר משה גראס שליט"א

053-316-3399

בארה"ב ניתן להתקשר אל הגבאי

מזה"ר לייבי ראטה הי"ו

347-578-4449

או שלהו מייל לכתובת

DONATE@KERENHADFUSA.ORG

מכון עגנון אמודת

איש אמונות

- א. להודות להשם ותפארה על התלמוד תורה ובית פינא.....
- ב. לדבר רק על דברים טובים וכשרים.....
- ב. אל תחפשו התרים, זה יכול לעלות ביקר.....
- ג. מה עם לדון לכף זכות?.....
- ד. צרות ויסורים, בלי קשיות ותרעומות.....
- ה. חס ושלום לשאול שאלות מ AI.....
- ו. אין לנו שום קשר עם הערב רב.....
- ח. זה הולך לאט, זה לוקח זמן.....
- ט. קעמפ לכנות הבוגרות.....
- י. תתישב, עד שאתה מסיים ח"י פרקים משניות.....
- יב. אנחנו סופרים כל יום בתור יום.....
- יג. עצות לשמירת עינים.....
- יד. אתה משתוקק להיות יהודי כשר.....
- טז. תרוץ אחד על כל עשרים השאלות.....
- ז. נכון שאני שלומיאל?.....
- יט. וויכוחים נגמרים במחלקת ובכאב.....
- כ. תתלבש מסודר, תסלסל את הפאות שלך.....
- כ. בשפת תבלה עם הילדים שלך.....
- כא. לא להכניס לפה משהו בלי הקשר.....
- כב. רק אמת נרביקת לתלמידים ולתלמידות.....
- כג. אצל יהודי אף פעם לא מאוחר.....

- כד.....לא להרפות, אין יאוש בעולם.
- כה.....היצר הרע אורב על זוגות צעירים.
- כו.....רק עם לימוד התורה מרגישים טובים ומרצים.
- כז.....מלחסתכל לאחור, לא יוצא טוב.
- כט.....להרביץ זה לא הנודק.....
- ל.....חזקים עם הרצון.....
- לא.....להתכונן להתגנה.....
- לב.....עוד הודמנות.....
- לד.....תחפש צדיק, תשיח את לבך אליו, ותבקש עצה.....

איש אמונות

להודות להשם יתברך על התלמוד תורה ובית פיגא

בעזרת ה' יתברך - יום ב' לסדר טהרה, כ"ו ניסן, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד ... גרו יאיר

אנחנו צריכים להודות להשם יתברך שיש לנו תלמוד תורה ובית פיגא שמחנכים בהם את הילדים עם העצות של רבנו, מחדירים בילדים אמונה חזקה, אמונה ברורה. עכשו מלאו שבע עשרה שנה למוסדות, באסרו חג פסח שנת תש"ע פתחנו את התלמוד תורה ברסלב שלנו באמריקה, פתחנו את התלמוד תורה עם ילדים בודדים, בערך עם חמשה משפחות התחלנו את התלמוד תורה, וכיהיום זה כבר התרחב כל כך.

השבוע יש שתי פרשיות, תתחיל כבר היום לעבור על הפרשה, כי כל הפרכות טמונות במצוה של לעבור על הפרשה, וגם להפך; כשמחסירים שבוע אחד לעבור על הפרשה - רואים מיד דבר לא טוב שקורה.

בא לבית הכנסת בדרך ארץ, לבוש בחליפה וכובע, תאר לעצמך שאתה יכול להכנס למלך, מלך בשר ודם - בודאי היית לובש את החליפה שלך ואת הכובע שלך בדרך כבוד, ופה מדבר על מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא; אז תבוא לבית הכנסת בכבוד ובדרך ארץ.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לדבר רק על דברים טובים וכשרים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' לסדר טהרה, כ"ו ניסן, שנת ה'תשפ"ו
מרת ...

אני שומע ששוב התחלתי לדבר עם נשים את השטויות וההבלים מפעם, אתם לוקחים את הענין של אמונת חכמים ואתם עושים מזה ליצי לצנות, ונעשה מזה חרבן; אני רוצה לבקש ממכם יפה, עזבו, תפסיקו עם השגעונות האלו. תדברו עם הנשים והבנות על תפילה והתבודדות, תדברו אתן על כיבוד אב, תדברו אתן על להוריד את שער הראש אחרי החתונה, שצריכים חברות טובות; על זה תדברו. השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

אל תחפשו התרים, זה יכול לעלות ביקר

בעזרת ה' יתברך - יום ב' לסדר טהרה, כ"ו ניסן, שנת ה'תשפ"ו
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

אל תפחדו לתת חסונים לילד שלכם, רבנו אמר שחייבים לתת חסונים (עיין בספר אבני ברזל, סימן לד), רבנו אמר (שם), מי שלא מחסן את הילדים - הוא רוצח; עזבו את החכמות המדמות, עזבו את השיטות המטפשות ששופכות אש וגפרית נגד חסונים, הכל שטויות והבלים; תקשיבו רק לקול הצדיק - רבנו ז"ל. לגבי הקשר עם אבא שלכם; אתם צריכים לתקן, תראו להתקשר בכל שבוע לאבא שלכם לאחל שבת שלום, וכודאי כשאתם רואים את האבא פנים בפנים זה לא נכון להמשיך ללקת בלי לדבר, זה לא דרך ארץ, צריכים לומר שלום לאבא. לגבי וכו'; אל תכניסו לבית שום כלי שאפשר לראות בזה וידאו, תשמרו על הבית שלכם טהור, אל תחפשו התרים, זה יכול לעלות ביקר, הרבה בתים נהרסו בגלל שהכניסו את הכלים האלו.

לְגַבֵּי וְכוּ'; תוֹרָה ב' בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב', מְסַגֶּלֶת לְהוֹלֵדָה; מוֹהֲרָא"ש
 אומר, שְׁאָצְלוּ, כְּשֶׁהוּא נִכְנָס לְבֵית הַחֹלִים עִם הַרְבֵּנִית הוּא הַתְּחִיל לומר אֵת
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְאֵת הַתְּפִילָּה (לְקוּטֵי תְּפִילּוֹת חֶלֶק ב, סִימָן ב), וּבִסוּף הַתְּפִילָּה הָרוּפָא כָּבֵר
 הִגִּיעַ לומר מִזֶּל טוֹב! מִזֶּל טוֹב!
 הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מה עם לדון לכף זכות?

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' לְסֵדֶר טַהָרָה, כ"ו נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
 מְשַׁפְּחַת ... שְׁיַחֲיוּ

קַבְּלֵתִי אֵת הַמִּכְתָּב שְׁלַכְּם עִם כָּל הַטְּעָנוֹת.

בְּתוֹךְ הַדְּבָרִים אַתֶּם כּוֹתְבִים שְׁאַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁהַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ הֵם לֹא הֵיכַל
 הַקּוֹדֵשׁ וְכוּ' וְכוּ'.

אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁאַתֶּם גַּם צָרִיכִים לְתַקֵּן וְכוּ'; מַה עִם לְדוֹן לְכַף זְכוּת? מַה אַתֶּם
 יוֹדְעִים מַה עוֹבֵר עָלֵינוּ, כִּמָּה קָשָׁה אֲנַחְנוּ עוֹבְדִים שְׁדִבְרֵי? סִתְּדָרוּ? בְּמִיחַד
 הַמְּנַהֵל יִצְחָק נֵרוֹ יֵאִיר שְׁעוֹבֵד מִכָּל הַלֵּב, בְּכָל הַכַּח; מַה עִם לְדוֹן לְכַף זְכוּת? אִם
 עוֹבֵר יוֹם שְׁלֹא עוֹנִים לְטִלְפוֹן וְלֹא מִתְקַשְּׂרִים בַּחֲזָרָה, אוֹיֵלֵי יֵשׁ דְּבָרִים יוֹתֵר
 חֲשׂוּבִים? אוֹיֵלֵי יֵשׁ סִיבָה וְכוּ'? הֵיכַל הַקּוֹדֵשׁ זֶה טוֹב רַק כְּשֶׁעוֹשִׂים הַכָּל כְּמוֹ
 שֶׁהָאָדָם רוֹצֵה?!

זֶה מִזְכִּיר לִי אֵת הַסְּפּוֹר שְׁמוֹהֲרָא"ש סֵפֶר, בְּאוֹמֵן הִיָּה חֲסִיד בְּרִסְלָב שְׁרָדְפוּ
 אוֹתוֹ, פֶּעַם הוּא דָּפַק עַל הַבֵּימָה: "מוֹרֵי וְרִבּוֹתֵי, רַבְּנּוּ מְלַמֵּד אוֹתָנוּ לְדוֹן לְכַף זְכוּת
 אֵת כָּל אֶחָד, אִז מַה פְּרוּשׁ שְׁמִסְתַּכְּלִים בְּעֵינֵי טוֹבָה עַל כָּל אֶחָד, חוּץ מִמֵּתִי שְׁזָה
 מִגִּיעַ בֵּינֵינוּ לֹא יְכוּלִים לְסַבּוֹל אֶחָד אֵת הַשְּׂנִי, צָרִיכִים לְדוֹן אֵת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת
 חוּץ מִחֲסִיד בְּרִסְלָב?!"

אֵת הַשְּׂאֵלָה הַזֹּאת אֲנִי שׂוֹאֵל אֶתְכֶם, אַתֶּם כּוֹתְבִים עִם כָּל כֹּף הַרְבֵּה כָּאֵב, כְּאִילוּ
 שְׂרוּצִים לְהִרְעֵ לְכֶם כְּאֵן, מְנַהֲלִים חֲשִׁבוֹנוֹת אַתְכֶם; מַה עִם לְדוֹן לְכַף זְכוּת? אוּ

אולי אני יכול למנות אתכם למנהל ולמנהלת? אולי אתם רוצים להקדיש לילה אחד מהשינה שלכם בשביל המוסד שלנו?
אתם כותבים שאתם נוסעים היום ליבנאל לציונו של מוהרא"ש, אבקש מכם, תזכירו אותי, תתפללו עלי יואל בן ריצא רעכיל.
השם יעזר שתצליחו בכל הענינים

...

צרות ויסורים, בלי קשיות ותועומות
בעזרת ה' יתברך - יום ג' לסדר טהרה, כ"ז ניסן, שנת ה'תשפ"ו
לכבוד ... גרו יאיר

אי אפשר לתאר את המעלה של אדם שעובר עליו מה שעובר והוא מתחזק ואין לו טענות ותועומות על השם יתברך. מוהרא"ש אומר בשם הגאון החזון איש זכותו יגן עלינו, שצריכים לקום כשנכנס יהודי שיש לו ילד לא פריא בבית, כי כשעוברים ספור כזה, זה מזכך ומטהר, ומגיע לו שיקומו לקראתו, וכפי שרבנו אמר למוהרנ"ת (חיי מוהר"ן, סימן תקנה): "השם אוהב יהודי מטגן", הפונה יהודי שעוברים עליו צרות ויסורים והוא מחזיק מעמד, אין לו קשיות ותועומות על השם יתברך; זו המעלה הכי גדולה שיכולה להיות.

אחי האהוב, תברח אל התורה הקדושה. כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (תנא דבי אליהו, פרק ו'): "אם ראינו שהיסורין מממששין ובאות עליך, רוצ לחדדי דברי תורה ומיד היסורין בורחין ממך", קח חומש, משניות, גמרא, תאמר את המלים של התורה. רבנו נתן לנו דרך יפה ומתוקה איך כל אחד יכול לזכות ללמוד את התורה הקדושה, אפילו שלא מבינים מה שלומדים שיאמרו את המלים של התורה, (ענין בספר שיחות הר"ן, סימן עו).

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

חס ושלום לשאול שאלות מ A.I

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת ה'תשפ"ו
 לכבוד ... נרו יאיר

כל שאלה שיש לה - תשאַל את המורה הוראה; חברים הם לא אלו שעליהם מסתכלים איך להתנהג. כשלא יודעים בנדאות איך להתנהג - לא מסתכלים על החבר וכו', ובנדאי שלא על A.I, פחד נוראי שאברכים יקרים ויראי שמים משתמשים בזה, חס ושלום לשאול שאלות מ A.I, עלולים חס ושלום לאבד את האמונה, עלולים ללכת לאבדון רחמנא ליצלן.

תדבר עם הילדים שלך שיזהרו מזה, תגיד לילדיך שלא יקחו שום מספר טלפון מחבר, ממישהו אחר; כי עלולים לאבד את האמונה, עלולים לפול למינות וכפירה השם ישמרנו, יהודי שואל כל דבר את הרב, מורה הוראה, יהודי ירא שמים.

תדבר גם עם הילדים שלך על קדושה וטהרה, תדבר אתם על קדושת הברית, שאסור לגעת באות ברית קודש. גם שצריכים להזהר מאחרים, אם מישהו רוצה לגעת או אומר שיגעו בו - שילך משם ויברח, ואם הוא לא יכול לברח שיצצע: "הצילו!" ושיספרו להורים ולמלמד או למורה.

אני יודע שלא נח לדבר על זה, יותר קל לא לדבר, אבל מכרחים לדבר, חייבים להכין את הילדים שיהיו שמורים מרע, הדור מלא במפקרים ומכרחים לשמור על הילדים שהם יגדלו כשרים וקדושים.

צריכים להזהר מה שמדברים, לא לדבר דבורים מיתרים, צריכים לדבר דבורים פשוטים, שהשם יתברך לא מרשה לגעת, צריכים להיות קדושים, צריכים להיות שמורים, וכשהילדים בוגרים יותר, עם דעת - אפשר להוסיף שאת כל הצרות והיסורים סובלים אם לא נשמרים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אין לנו שום קשר עם הערב רב

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת ה'תשפ"ו

ישראל שמעון שטיינבערג נרו זאיר, מגיד שיעור ישיבת היכל הקודש וויליאמסבורג
 יישר כח גדול שלקחת את הבחורים למוזיאון השואה בוויניגטון; הבחורים
 חזרו מזעזעים, הם לא יכולים לחזור לעצמם ממה שאמות העולם עשו עם
 ישראל, במיוחד העמלקים, הנאצים ימח שמם וזכרם; הם לקחו עם חף מפשע,
 גברים, נשים, ילדים, ושרפו, שחטו, והרגו בכל המיתות האכזריות. מוהרא"ש
 סבר שצריכים לקחת את הילדים למוזיאון השואה, שיראו לילדים מה עם ישראל
 עבר, ואיך כל אומות העולם עמדו מהצד ושתקו, כולם ידעו מה קורה, אפילו
 אמריקה, כולם ידעו שלוקחים ששה מליון יהודים לתאי גזים ושורפים אותם.

נסעתם שלשום, ביום שני; אנשים שואלים אותי האם אנחנו אוהזים מ'יום
 השואה', כי נסעו ביום הזה וכו'; אני רוצה שתדע בברור שאין לנו כלום עם הערב
 רב, וגם לא עם החרדים שתומכים בערב רב, יום השואה שלנו - אומר מוהרא"ש
 - זה בתשעה באב, אזי אנחנו אבלים על כל הצרות וכל הגזרות, הן על חורבן בית
 המקדש, וגם על ההריגות של כל הדורות, שלקחו קהלות יקרות ושרפו אותם,
 ואנחנו גם אבלים על החרבן בארץ ישראל, שהגיעו הערב רב והקימו מדינה נגד
 התורה.

בשבוע הבא הוא היום שלהם שהם מכנים 'יום העצמאות', אני רוצה שתדבר
 עם הבחורים בישיבה, ללמד אותם שאין לזה שום קשר עם היהודים, אין לזה
 שום קשר עם התורה, זה מה שמשאיר אותנו בגלות, וזה הגורם לכל הצרות. כמו
 כן תמסור למנהלים מרדכי אינדיג ויצחק פפנהיים, שהם ידברו עם המלמדים, וגם
 בבתי הספר בית פיגא ובישיבות, שילמדו על זה עם הילדים, שידעו שזה נגד
 התורה, זה לא הגאולה.

בפרט עכשו כשיש מלחמות, שומעים את החדשות, שיזכרו שהצבא זה נגד
 התורה, צריכים כל הזמן להתפלל שעם ישראל יהיה שמור, ולדעת שהצבא הוא
 לא שלנו, שלא ישמחו עם הנצחונות שלהם, כי כל הנצחונות שלהם הם רק צרות
 לעם ישראל השם ישמרנו.

כמו כן תלמד עם הבחורים מדות טובות, כי דע לך, שהעולם הזה אינו הפקר, העולם מתנהל בחדשבוך מדיק, ואם מכאיבים לשני, פוגעים, מבזים, או שמדיקים לשני - במקדם או במאחר האדם יעבור בעצמו מה שהוא עשה לשני. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (אבות ב,ו), שהתנא הקדוש הלל ראה פעם גוף מת צף במים, הוא אמר: "זה הגיע לך בגלל שעשית כף לשני, עכשו אתה מקבל את זה בחזרה ובסוף גם זה שעשה את זה אתך - יעבור את זה"; וכוונתי כשעושים טוב לשני, ומותרים, מוחלים לשני - הקדוש ברוך הוא עושה טוב לאדם, אפילו שהוא לא ראוי, והקדוש ברוך הוא סולח לו על כל העבירות.

לכן מאד אבקש ממך עכשו בימי הספירה, תדבר עם התלמידים שיזנהו לא להכאיב לשני, ואם כן אבדת עשתונות, בישת משהו, הכאבת למישהו - תבקש סליחה כמה שיותר מהר, אל תחכה שיעברו עליך דברים רעים; כונתי כשיש לך עסק עם מחלקת, גרמת למחלקת במשפחה שלך או בבית המדרש - תעצר את זה ותבקש סליחה מכל אחד, כי: "מה שאדם עושה לשני הוא עושה לעצמו", במקדם או במאחר יבואו מכות מרות לאלו שעושים מחלקת, שלא לדבר כשמתחצפים לתלמיד חכם, מבזים רב, מורה הוראה, או כשמדברים ומבזים את הצדיקים שמפיצים אמונה בעם ישראל, לא יאבה ה' סלח לו, אם לא חוזרים בתשובה זה נגמר מר מאד.

מאד אבקש ממך ואני מבקש מכל מגידי השיעורים, מלמדים, מורות, מנהלים, מנהלות וכו'; שיידברו הרבה עם הילדים על מדות טובות ועל להזהר לא להכאיב ליהודי.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

זה הולך לאט, זה לוקח זמן

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת ה'תשפ"ו
יקירי ... גרו יאיר, קרית ברסלב

אני מאד אוהב אותך, ואני מתגעגע אליך, אני מקנה שאפה מתחזק בעבודת
השם, ואפילו שהיצר הרע מגיע אליך ואומר לך שאפה ממילא לא שוה כלום -
תגרש אותו בכח, אל תקשיב לו, תזכור שהקדוש ברוך הוא פן אוהב אותך.

אנחנו סופרים את ימי ספירת העמר יום אחרי יום, שבוע אחרי שבוע - עד
שאנחנו מגיעים לקבלת התורה; זה מלמד אותנו שלהיות יהודי כשר, צדיק - לא
הולך ברגע אחד, זה הולך לאט, זה לוקח זמן, וכמו כשסופרים ספירת העמר יום
אחרי יום עד שנהיה שבוע, וסופרים עוד שבוע ועוד שבוע, בונים את המוחין,
וכך זוכים להגיע לדרגה הגבוהה של שער נ', אותו דבר זה בעבודת השם, צריכים
הרבה סבלנות עד שנכנסים לקדשה.

רבי נתן ז"ל אומר (עלים לתרופה, מכתב כח), כתוב בפסוק (בראשית יח, א): "והוא
ישב פתח האהל כחם היום", "יושב" מלשון לשבת ולהתעבב הרבה זמן; התורה
אומרת לנו שאי אפשר לזכות להכנס לקדשה אלא כשמתאזרים בהרבה סבלנות,
לא בורחים, ממתינים ליד שער הקדושה, ואפילו שעובר כל הזמן שעובר,
התאוות בוערות, מרגישים שגשרפים - עם כל זאת לא עוזבים, לא מרפים,
ממתינים וממתינים זמן ארוך, רק כך זוכים ל'יבא אליו ה'".

כך נרק כך זוכים להגיע לשער נ', לחג השבועות; על ידי שצועקים בכל יום:
"ואטהר ואתקדש בקדושה של מעלה, השם תטהר אותי, אני רוצה להיות ירא
שמים, אני רוצה להיות קדוש"; ואם עדיין לא זוכים להכנס לקדשה באותו יום,
הולכים לצעוק מחר שוב: "ולתקן את נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו, רבנו של
עולם אני כל כך רוצה להיות ירא שמים, מתי כבר אפגס לקדשה?" ומחרתים
שוב; כך בונים את המוחין, עד שזוכים ל"והקרבתם מנחה חדשה לה'".
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

קעמפ לַבְנוֹת הַבוּגְרוֹת

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת ה'תשפ"ו
מרת ... תחני', מנהלת בית פיגא קרית ברסלב

בענגן לעשות קעמפ לַבְנוֹת הַבוּגְרוֹת; אין לי חשק לעשות קעמפ, אני לא רואה את התועלת בזה; מילא הבנות מהעיר - אותם צריכים להרחיק מהעיר, בעיר נורא כל כך, אבל הבנות שגרות בקרית ברסלב - למה חסר להרחיק אותן מהבית? למה שהן לא יחיו באפן נכון, אמת? כמו שכתוב (איכה ג, כז): "טוב לגבר כי ישא על בנעוריו", בנות שעוזרות בבית - זה טוב בשבילן, זה עוזר להן אחר כך שיוכלו לשאת את העל של לנהל משפחה; הבנות שלא שמים עליהן על בשנות הנעורים - זה לא טוב, זה מתפוצץ אחר כך, רוצים לברח מהעל להיות אמא ולגדל ילדים. במשך היום אפשר לעשות תכניות; מתפללים, לומדים קצת, שוחים, רוקדים, והבוגרות שיוכלות לעזור - שירקדו עם הבנות הקטנות, ובערב כשההורים צריכים עזרה - שכל הבנות ילכו הביתה לעזור, את זה צריכים ללמוד עם הבנות ולהגיד להן שלעזור לאמא ולקחת על על עצמן - זה טובה רק לעצמן. אבל יש לי בעיה, יש בנות שפן רוצות ללכת לקעמפ, והן אומרות 'אם לא בקעמפ של ברסלב - גלף לקעמפ אחר'; בזה אני צריך את העזרה שלכם, שתשוחחו עם הבנות, להסביר להן שלא מרויחים כלום מהקעמפ, ואם נשארים עם אחיות, נשארים בבית כדי לעזור לאמא, ובנדאי כשעוזרים למוסדות במה שאפשר - זה טוב לעתיד החיים.

היה טוב שילמדו עם הבנות - עכשו בשבועות הקנין - "פרקי אבות"; שהמורות יחדירו בבנות מדות טובות, שידיברו עם הבנות על לבקש מהשם יתברך על זה, ושצריכים לבקש הרבה מהשם יתברך לזכות לצאת מהמדות הרעות והתאוות הרעות, כי העקר הוא - מדות טובות; אפשר להצליח מאד, הן בגשמיות והן ברוחניות - עם מדות טובות, ואם יש מדות רעות - זה כל כך נורא, כל החיים הם כל כך מרים, האדם נשחר מתחילה ועד סוף.

כשמתבוננים רואים, שלזכות למדות טובות זה הדבר הכי קשה, יכולים ללמוד, יכולים להיות למדן גדול, ואפילו בעל מקובל - ואין מדות, דוקרים אנשים,

מְכַאֲיָבִים לְאֲנָשִׁים, כּוֹעֲסִים, וְאִם מִיִּשְׁהוּ נּוֹגֵעַ בְּכָבוֹד מְגִיעִים עַד רִצְיָהּ מִמֶּשׁ הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ; אַז מַה כָּבֵר שְׁנֵה הָאָדָם עִם הַלְמַדְנוֹת וְכוּ' ? כְּשֶׁאֵין מִדּוֹת אֵין כְּלוּם.

לְכֵן עֲכָשׁוּ בֵימֵי סְפִירַת הָעֹמֶר, כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מִתְכוּנְנִים לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה - הַמְנַהֵג הוּא לְלִמּוּד פְּרָקֵי אָבוֹת שְׁמִדְבָרִים עַל תִּיקוּן הַמִּידוֹת, אֵיךְ לְתַקֵּן אֶת הַמִּידוֹת, כִּי זֶה הִיסוּד שֶׁל הָאָדָם, חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (יְרוּשָׁלַּיִם נְדָרִים ט, ד; שְׁפַת לֹא): "זֶה כָּלֵל גָּדוֹל בַּתּוֹרָה", לְשִׁמּוֹר עַל כְּבוֹדָם שֶׁל אַחֲרִים, לֹא לְהִכְאִיב לְאַחֲרִים, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹת לְהַפְטֵר מִהַמִּידוֹת הָרְעוּת, בְּעֵקֶר מִהַמְדָּה הַנּוֹרָאָה וְהָרַעָה שֶׁל כָּעַס, שְׁנֵה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם, כְּעֵסָן מְאֹד הַכֵּל; וְרַק בַּתְּפִלָּה, עַל יְדֵי שְׁבוּכִים הַרְבֵּה אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֹכִים לְהַגִּיעַ לְאַרְיִכוֹת אַפִּים.

אֶת זֶה צְרִיכִים לְלַמֵּד עִם הַיְלָדִים מִגִּיל צָעִיר, שְׁיִוְתָרוּ לְשָׁנֵי, שְׁיִרְחֲמוּ עַל הַשָּׁנֵי, הֵן הַהוֹרִים וְהֵן הַמְּחַנְכִים צְרִיכִים לְהַתְמַקְּד לְלַמֵּד אֶת זֶה, כִּי זֶה מִהַעֲבוּדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת; שְׁיִוְכְלוּ לְצַאֵת מִהַמִּידוֹת הָרְעוּת וְלִהְיוֹת אָדָם טוֹב, וְזֶה יוֹתֵר קָל בְּשָׁנוֹת הַנְּעוּרִים, כִּן אוֹמֵר הַרְבֵּי הַקְּדוֹשׁ ר' אֱלִימֶלֶךְ זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ (צַעֲטֵל קָטָן, סִימָן טז), שְׁבִשְׁנוֹת הַנְּעוּרִים זֶה הַזְּמַן הַכִּי טוֹב לְעֵדָן וּלְטַהַר אֶת הַמִּידוֹת.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עֲלֵיכֶם שְׁתַּצְלִיחוּ עִם בֵּית פִּיגָא, וְשִׁיְהִיו לָנוּ אֶת הַמּוֹרוֹת הַכִּי טוֹבוֹת שְׁשִׁיךְ לְבָנוֹת שְׁלָנוּ וְעַל כָּל הַתְּלַמִּידוֹת, שְׁאֵף תְּלַמִּידָה לֹא תִלָּךְ לְאַבְדוֹן חֵס וְשָׁלוֹם, שְׁכֻלָן יְקִימוּ בְּתִים נְאֻמָּנִים בְּנוֹיִים עַל הַתּוֹרָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

תְּתִישׁב, עַד שְׁאַתָּה מְסִיִּים ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' לְסֹדֵר טְהָרָה, כ"ח נִסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... נְרוּ יֵאִיר, תְּלַמִּיד יְשִׁיבַת הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ יְרוּשָׁלַּיִם

מְאֹד נְהִינִיתִי לְדַבֵּר אֶתְךָ אֶתְמוֹל; אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׁתַּתְחִיךְ בְּלִימּוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, תַּעֲשֶׂה לְךָ קְבִיעוּת, תְּתִישׁב, שֵׁב בְּמִקּוֹם בְּלִי לְקוֹם עַד שְׁאַתָּה מְסִיִּים ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת. מוֹהֲרָא"ש מְסַפֵּר, כְּשֶׁהוּא הִיָּה בַּחוּר וְהוּא מְצָא אֶת

ספרי רבנו, נגלה לפניו סדר דרך הלימוד (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), הוא עשה החלטה שהוא לא מוציא את הרגלים שלו מהמרצפת, עד שהוא לא מסיים ח"י פרקים משניות; תעשה גם אתה כן.

אנחנו מתכוונים לקבלת התורה, אנחנו סופרים ספירת העמר כדי להגיע להר סיני; איך זוכים לקבלת התורה? על ידי לימוד התורה הקדושה, על ידי שלומדים בכל יום חומש ותרגום מפרשת השבוע מחלק לפי ימות השבוע; ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי וכן הלאה, כפי שנפסק בשלחן ערוך (אורח חיים סימן רפה, ע"ף א): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", מיום ראשון אפשר כבר להתחיל לעבור על הפרשה; ויחבל שמזלזלים במצנה הזו, אפשר לזכות לכל כן הרבה טוב על ידי שעוברים על הפרשה בכל שבוע, אפשר לזכות להצלחה חזקה, וגם לקדשה וטהרה על ידי שלומדים בכל יום חומש רש"י ותרגום מפרשת השבוע.

על כן אחי האהוב, עכשו בימי ספירת העמר תקבע לך ללמוד בכל יום חומש ותרגום, כמו כן תקבע לך שיעור במשניות, תלמד בכל יום משניות; מה טוב ומה נעים אם אתה יכול ללמוד בכל יום ח"י פרקים משניות, זה יטהר וינקה אותך, כי רק לימוד התורה מטהר את האדם ומביא אותו שיוכל לחיות עם השם יתברך עם אמונה חזקה.

כמו כן תקבע לך שיעור בלימוד גמרא. תלמד ש"ס כסדרן, בהתחלה תלמד בגרסא, תאמר את המלים. רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן עו): "ש"אין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין. ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל, רק יכניס מחו בלמוד ויאמר כסדר בזריות וממילא יבין, ואם לא יבין תכף יבין אחר כך, ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו, מה בכך, כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'לגמור, והדר לסבור, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר: 'גרוסה נפשי לתאבה, כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות, ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמורם, ולחזור להתחיל, ולגמורם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אנחנו סופרים כל יום בתור יום

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר, קרית ברסלב

אני מתגעגע אליך, אני מקנה שאתה מתחזק בעבודת השם, ואפילו שאתה נמצא בארגון כבוי האש - אל תתיידי עם הגוים; רק תעשה את זה לשם שמים, שתוכל להציל אנשים כשבוערת אש, ושתוכל לחסד נזקים לאנשים, אבל חס ושלום להתיידי עם הגוים.

תקבע לך חברותא; תלמד גמרא, תלמד הלכה; ואם קמת מאוחר - אל תותר על היום, אל תחתך את הימים האלו מהחיים שלך; ימים הם לא פירות שאפשר להגיד עליהם הפרי הזה כן טוב והפרי הזה לא טוב, הפרי הזה בשל וזה לא; אנחנו סופרים ספירת העמר כדי להגיע לקבלת התורה, לחג שבועות הקדוש, אנחנו סופרים כל יום בתור יום; אין יום שיגידו שהיום הזה לא היה יום טוב שאפשר למנות לחמשים יום, שהיום הזה הוא כשלון, אלא כל יום סופרים בתור יום; זה מלמד אותנו לעבוד את השם בכל יום, ללמוד ולהתפלל בכל יום, לעשות חסד בכל יום.

אחי הקר והאהוב, כל יום הוא יום לעבודת השם, וכשלא יכולים לעשות עבודה אחת - זה אינו אומר שהיום הזה הוא כשלון, צריכים לחפש בכל יום איזה דבר טוב אפשר לחטוף, ואם קמו מאוחר - אחרי שהיה חשבון לקום לפנות בקר ולעבוד את השם - צריכים לדעת שהיום הזה הוא עדיין יום, סופרים את היום הזה לספירת העמר, ואפשר להתחיל להיות יהודי כשר מעכשיו. אם קמת מאוחר - רויץ למקנה ותניח תפילין ותתעטף בטלית ותלך להתפלל, ואם אין לך כבר מנין - עדיין תלך לבית הכנסת להתפלל; אל תתפלל בבית ולא במשך, תתפלל דוקא בבית הכנסת, וכשאתה מסיים להתפלל תרקד רקוד לעצמך שברוך השם זכית להניח

את התפלין הקדושות ולהתעטף בטלית, זכית לבוא לבית הכנסת להתפלל; זאת הרי השמחה הכי גדולה, זה ישאר מאתנו.

גם בבית, כשדברים לא הולכים לפי התכנית, נראה שהיום הזה הוא לא יום - תזכור שאם סופרים את היום הזה לספירת העמר, זה כן יום, הסטרא אחרת - רוצים להטעות את האדם, שהיום הזה הוא לא יום, היום מענן, היום יורד גשם, ביום הזה התרגזת, וביום הזה פגמת וכו' רחמנא לצלן; זו הדרך של הסטרא אחרת, אבל אצל הקדוש ברוך הוא כל יום הוא יום, תחפש מה אתה יכול לעשות משהו טוב אפילו שזה לא נראה מסודר. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

עצות לשמירת עינים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר, תלמיד ישיבת היכל הקודש ירושלים

קבלתי את מכתבך שאתה מבקש עצות על שמירת עינים.

עכשו נכנסנו לימי הקיץ, הרחובות כל כף נוראים, ואפילו היהודי הפשוט, הבחור השמור שאין לו טלפון וכלים, הוא שמור בבית - עלול עכשו ממש להשרף ברחוב; הגוים, ובארץ הקודש היהודים שהערב רב העבירו אותם על דעתם והרחיקו מהתורה - מתלבשים בפריצות נוראה, עלולים להשרף בכל רגע, השם ישמרנו.

על כן ... אהובי, עכשו כשאנחנו נוהגים בימי הספירה עם ההלכות של אבלות, אבלים על עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא שנפטרו בימים אלו, האריז"ל אומר (ספר הגלגולים, פרק ט'), מי הם עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא שנפטרו? אלו היו גלגולים מהעשרים וארבעה אלף אנשים שנפטרו אצל הבעל פעור, כשזמרי בן סלוא הגיע אל משה רבנו בעזות וחצפה וכו', הם ירדו בגלגול בתלמידים האלו כדי לתקן את הפגם הזה; על כן בימי ספירת העמר אפשר לתקן

את העבירה של פגם הברית, כי קר"י בגימטריה עמ"ר (פרי עץ חיים שער ספירת העמר פרק ז, בהג"ה).

הדבר הראשון לתקון הברית הוא שמירת עינים, לא ללכת ברחובות שיש שם פריצות, לך אפילו דרך יותר ארכה שהיא יותר טהורה מאשר ללכת פסיעה ברחוב שיש שם פריצות, כי כששומרים את העינים זוכים למוחין טהורין, זוכים לשמחה, החיים מתוקים, החיים טובים, קרובים אל השם יתברך, מרגישים מתיקות בתפילה ובלמוד, הכל תלוי בשמירת הברית, ואם חס ושלום פוגמים בברית, לא שומרים את העינים, מסתכלים בעברות - נעשה כל כך מר ורע, מאבדים את טעם החיים.

קח את העצה של רבנו ז"ל, תתבודד, תחפש מקום שקט ושם תשיח את לבך אל השם יתברך, תבקש מהשם יתברך שתוכל לשמור את עיניך, תבכה אל השם יתברך ותבקש ממנו במלים אלו: "רבנו של עולם כל כך קשה לי לשמור על עינים טהורות, אני לא יכול ללכת ברחוב, אני מרגיש כמו מלחמה, כל פעם אני רוצה להסתכל, וכשאני נזכר ממך ואני זוכר שלא טוב להסתכל, בפעם הבאה יש מלחמה חדשה, אני נמשך להסתכל, רבנו של עולם תעזר לי, תציל אותי, אני רוצה להיות יהודי כשר, אני רוצה לזכות לעינים טהורות"; כך תבכה את לבך אל השם יתברך יום אחרי יום, תשלב את התפלות ואת הבקשות האישיות שלך, תצעק אליו, תבכה אליו, תבקש ממנו שירחם עליך. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אתה משתוקק להיות יהודי כשר

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר, קרית ברסלב

קבלתי את ההודעה שלך שאתה כותב שאתה משתוקק להיות יהודי כשר, ושאתה מתגעגע לימים שהיית בישיבה, שהיית לומד בהתמדה, ועכשו אתה בקשי מספיק ללמוד קצת גמרא ומשניות.

אחי האהוב, תתמקד ללמוד בכל יום את שני השיעורים האלו: 'שמונה עשר פרקים משניות, ואת יום התהלים', אל תנתר על זה, תתחיל את היום שלך בזה; בפרט עכשו בימי ספירת העמר טוב לומר הרבה תהלים, מותרנ"ת הנה אומר בכל יום בשנה את יום התהלים, ובימי הספירה הוא אמר פעמים את יום התהלים. פי רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עג), מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, פי יש ארבעים ותשעה שערים שהאדם יכול להכנס אליהם בעצמו, אבל לשער ג' - לזה אפשר לזכות רק על ידי אמירת תהלים, ומ"ט השערים הם הארבעים ותשעה הימים שבין פסח לשבועות, ימי ספירת העמר, לכן הימים האלו מסגלים מאד לאמירת תהלים.

על ידי אמירת תהלים מקבלים רגש, מתחיל להתגעגע אל השם יתברך, מתחילים לרצות להיות טובים. באמת כל יהודי רוצה להיות ירא שמים ולעשות את רצון השם, אלא לא כל אחד חי עם זה, שוכחים, מתקררים, ואפילו מי שיש לו כן תמיד רגשות של תשובה, יכול להיות שהוא לא יודע מה לעשות עם הרצון, ואפילו אחד שכך יודע מה לעשות - עדיין צריך לזכות לעשות את זה למעשה ולא להשבר כשהוא רואה שהוא לא מגיע לעשות את זה, אבל על ידי אמירת תהלים זוכים - "להגיע אל השער ואת השיך לו, ולפתח השער, נמצא שזוכה על ידי תהלים לעשות תשובה", אפשר להחזיק מעמד בעצמה, עד שזוכים לחזור בתשובה ולהיות יהודי כשר.

... יקירי, אל תלך לעמדת מחשבים, אל תשרף את שנותיך בשטויות, אם יש לך זמן פנוי לך לבית הכנסת ותאמר שמונה עשר פרקים משניות ותאמר תהלים, כך תהיה צדיק גדול.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

תרוץ אחד על כל עשרים השאלות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת ה'תשפ"ו

מרת ... תחני קרית ברסלב

קבלתי את המכתב.

יש תרוץ אחד על כל עשרים השאלות, חסרה לכם שמחה; אם הייתם

בשמחה הכל היה טוב.

מענין, כמה שאני כותב לכם בענין - אתם לא רוצים לשמוע את זה ואתם כותבים שוב ושוב את אותם דברים שמפריעים לכם, ובכל פעם מחדש את אותם הדברים; חבל שאתם לא מקשיבים לקול הצדיק שאומר לנו (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כד): "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", הצדיק מבקש מאתנו (ספר המדות אות שמחה חלק ב, סימן א): "מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח", וגם עכשו כשאנחנו נוהגים בימי ספירת העמר עם ההלכות של אבילות, מתאבלים על עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא שנפטרו בימים אלו, אבל זה לא אומר שהימים האלו הם ימים עצובים, זה לא אומר שצריכים להיות במרה שחורה, זה הרשת שהקליפות צרות בה נשמות יהודיות, על ידי שהם מסלקים את התקנה, על ידי שהם מראים תמונה שחורה שהכל במילא אבוד, מרגישים האדם הגרוע ביותר; קודם האדם לא יכול לסבול את עצמו, וזה גורם שלא יוכלו לסבול את הבעל, לא יכולים לסבול את הילדים, לא יכולים לסבול אף אחד.

כל הבעיות מגיעות מזה שלא שמחים, ולכן רבנו ז"ל הזהיר אותנו כל כך הרבה פעמים שנתחזק בכל הכוחות להיות בשמחה, כי כששמחים שורפים את הקליפות, על ידי שמחה יוצאים מהטומאה, כמו שכתוב (ישעיה נה, יב): "כי בשמחה - תצאו", על ידי שמחה יוצאים מהגלות הפרטית, מהעצבות והמרה שחורה שמחלישות את האמונה (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ט).

אדם יכול למדד איפה הוא אוהו, אם הוא נמצא בקדשה או בטמאה, כשהוא מסתכל אם הוא בשמחה; בקדשה כתוב (דברי הימים א טז, כז): "עז וחדנה במקומו", אצל הקדוש ברוך הוא אין שום עצבות, וכששמחים ומשמחים את עצמנו -

נמצאים אצל השם יתברך, ולהפוך, כשאדם ממרמר, הוא נמצא בחשך, במרה שחורה - אזי שכנינתא בגלותא, וזה נותן כח לסטרא אחרא.

אבקש מכם, עזבו את העצבות והמרה שחורה, אפילו שנראה שזה דבר טוב, ששבורים על דברים לא טובים שעשו - אבל זה לא מהקדשה, כי אם עשו דברים לא טובים חוזרים בתשובה, אומרים: "רבוננו של עולם אני מבקשת סליחה על מה שעשיתי", אבל לא עצבות ומרה שחורה.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

נכון שאני שלומיאל?

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר, קרית ברסלב

אתמול כשהייתי בקרית ברסלב בבית אמרת לי בשברון לב שפטרנו אותך מהעבודה, ואתה שואל אותי: "נכון שאני גלם? נכון שאני שלומיאל? נכון שאני שוטה?"

אני רוצה להגיד לך, שאתה אדם מצלח, אתה אדם מאוד טוב, אתה מלא חן; זה שאין לך פרנסה - זה לא אומר שאתה שוטה, "לא לחכמים לחם" (קהלת ט, יא), זה לא קשור לשכל או לכשרון; למה שתשבור את עצמך? למה שתשפיל את עצמך?

תראה, קח חיזוק מהימים שאנחנו נמצאים עכשו, אנחנו עומדים בימי ספירת העמר, אם אנחנו מתבוננים בספור שקרה אצל התנא הקדוש רבי עקיבא, שכל הישיבה שלו, כל העמל שלו התבטל, כל התלמידים מתו, עשרים וארבעה אלף תלמידים מתו; כשמתבוננים מה זה רבי תלמידים, כמה זמן, כמה כח - צריכים להשקיע בכל תלמיד, וקרה אסון שכזה, שבסוף לא נשאר כלום - רבי עקיבא היה צריך לאבד עשותונות ולהתאש, 'מה זאת אומרת? כל העמל שלי ירד לטמיון?' אבל התנא הקדוש רבי עקיבא התחזק, הוא התחיל מחדש, הוא לקח תלמידים

חדשים, שבעה תלמידים: רבי מאיר, רבי יהודה, רבי יוסי, רבי שמעון בר יוחאי, רבי אליעזר בן שמוע, רבי יוחנן הסנדלר ורבי אליעזר בן יעקב; התנא הקדוש רבי עקיבא לא התיאש, אלא הוא התחיל מחדש ללמוד עם תלמידים, ובין התלמידים היתה התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי שבזכותו אִנְחָנו חיים.

זה מלמד אותנו שגם אִנְחָנו לא נתיאש, שתמיד נתחיל מחדש, ואפילו שרואים שהכל מתמוטט לנגד העינים, האדם רואה שהוא חרב ונחרב, רואים שכל העמל שעמלו והתיגעו עד עכשו, הכל התמוטט; צריכים לחקות את התנא הקדוש רבי עקיבא שלא התיאש; ולהתחיל מחדש, וכשאדם רואה שברוּחַניות הוא כשלוּן, הוא אבד את הכל, הוא נכשל בנסיון קשה, הוא נכשל בעברות, הוא מרגיש שהוא מאבד הכל - הוא צריך להתחיל מחדש לעבוד את השם, חוזרים בתשובה, מתודים, מבקשים מהשם יתברך: "השם תסלח לי", ומתחיל מחדש לעבוד את השם, וכשמרגישים כל כך רחוקים, מרגישים ויודעים שאבדו את העולם הזה ואת העולם הבא - צריכים לעבוד את השם מחדש, אפילו שלא יקבלו עולם הבא, וכשמתחזקים, עובדים את השם, לומדים, מתפללים ועושים חסד - נופלים כל הדמיונות האלו וזוכים להגיע לדרגות הכי גבוהות.

גם בגשמיות, כשאבדו את הכל, האדם מוצא את עצמו לבוד, עם הפרנסה, עם האשה והילדים, צריכים לקחת התחזקות מהתנא הקדוש רבי עקיבא, שהתחיל מחדש, הוא לא הסתפל על מה שהוא אבד. את זה אני אומר לך אחי האהוב, אם אבדת את הפרנסה שלך - זה לא סוף העולם, קח פרנסה חדשה, ותכניס בתוךך שהקדוש ברוך הוא אוהב אותך, להקדוש ברוך הוא יש תכנית, הכל בחשבון, לא בגלל שאתה גלם, בול עץ - אבדת את הפרנסה שלך, אלא הכל מלמעלה. חכמינו הקדושים אומרים (יומא לח): "בשמך יקראוהו ובמקומו יושבוהו, אין אדם נוגע במה שמוכן לחבירו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפילו כמלא נימא", אף אחד לא יכול לקחת פרוטה שמוכנה בשבילך, ואף אחד לא יכול לקחת משהו מהשני אלא אם מכריזים בשמים. עוד אומרים חכמינו זכרונם לברכה (ברכות נח): "אפילו ריש גרגיתא", אפילו מי שממנה לעבוד בביוב, עבודה לא נעימה - "מן

שְׁמִיָּא מִנּוּ לִיהּ, זֶה גַם מִשְׁמַיִם, עוֹד הֵם אוֹמְרִים (חולין ז): "אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה, אֶלָּא אִם בֶּן מַכְרִיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה", אָדָם לֹא מִקְבֵּל מִכָּה בְּאֶצְבַּע הַקֶּטְנָה בְּלִי שְׂיִכְתָּבוֹ לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם שְׂפָף יִקְרָה. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

וויכוּחִים נִגְמְרִים בְּמַחְלֶקֶת וּבְכָאָב

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' לְסֹדֵר טְהֵרָה, כ"ט נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
לְכָבוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

רַבִּי נֶתָן הֶלֶף פֶּעַם לְצִיּוּנוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ בְּלוּוֵי רַבִּי נַחֲמָן מִטּוּלְטָשִׁין זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה, בְּדִרְךָ לְצִיּוּן נִקְרָעָה הַחֲלִיפָה שֶׁל רַבִּי נַחֲמָן מִטּוּלְטָשִׁין, אָמַר לוֹ רַבִּי נֶתָן: "לָךְ תִּתְקַן אֶת הַחֲלִיפָה שְׁלֶךְ, כִּי רַבְּנּוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹחֲבֵרִין חֶלֶק א. סִימָן כחז): "צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל הַבְּגָדִים שְׁלֹא יִהְיוּ קְרוּעִים", אַבָּל רַבִּי נַחֲמָן מִטּוּלְטָשִׁין מְאֹד רָצָה לְרֹאוֹת אִיךָ רַבִּי נֶתָן הוֹלֵךְ לְצִיּוּן, וְהוּא הִמְשִׁיךְ לְלָכֶת עִם רַבִּי נֶתָן, אַזִּי רַבִּי נֶתָן אָמַר לוֹ אֶת הַמְּלִים הָאֵלוֹ: "לָמָּה אַתָּה מַגִּיעַ אֶל רַבִּי, אִם אַתָּה לֹא מְצִיִּית לְרַבִּי?!"

אוֹתוֹ דָּבַר אָנִי שׁוֹאֵל אוֹתָךְ, אִם רַבְּנּוּ אָמַר לָנוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה פְּעָמִים שְׁנֹשְׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָנוּ, מַה קוֹרָה אַתָּךְ? מַה הַסְּפּוֹר? לָמָּה אַתָּה מְתוֹנֵכַח עִם אֲשֶׁתָּךְ? לָמָּה אַתָּה לֹא מְדַבֵּר אֵלַיָּה יָפָה?! מוֹהֲרָא"ש אָמַר לָנוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה פְּעָמִים, לֹא לְהִתְנַפֵּחַ עִם הָאִשָּׁה, וּוִיכוּחִים נִגְמְרִים בְּמַחְלֶקֶת וּבְכָאָב; מוֹהֲרָא"ש מְתַחַנֵּן, לְאִשָּׁה צְרִיכִים לְתַת אֶת הַצְּדָק, וְלְתַת הַרְבֵּה מִיָּלִים טוֹבוֹת.

אִם הִיא מְדַבֵּרַת אֵלַיְךָ לֹא יָפָה, הִיא צוֹעֶקֶת, הִיא מְכָה - תִּזְכּוֹר מַה שְּׁחַכְמִינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָּה אוֹמְרִים (בְּמֹת סג), שְׁאֲשֶׁתוֹ שֶׁל רַבִּי חִיָּא הֵיְתָה מְצַעֲרַת אוֹתוֹ הַרְבֵּה, וּבְכָל זֹאת כְּשֶׁהוּא הֵיךְ רוֹאֵה דָּבַר טוֹב שְׁאֲשֶׁתוֹ אוֹהֶבֶת, הוּא הֵיךְ מְבִיא לָהּ אֶת זֶה הַבִּיָּתָה, הוּא תְּמִיד שְׂמֵחַ אוֹתָהּ, מְסַפֶּרֶת הַגְּמָרָא, שְׂרַב שְׂאֵל אֶת רַבִּי חִיָּא: "הִיא הָרִי מְצַעֲרַת אוֹתָךְ, לָמָּה אַתָּה מְבִיא לָהּ אֶת הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים הָאֵלוֹ?" עֲנָה לוֹ רַבִּי חִיָּא: "דִּיִּינוּ שְׂמַגְדִּלוֹת בְּנִינוּ, וּמְצִילוֹת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא".

אשרינו שיש לנו רבי שמזכיר לנו ומלמד אותנו מה נכון ועל מה לשים דגש
בחיים, לא לאבד את השלום בית.
השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

תתלבש מסודר, תסלסל את הפאות שלך
בעזרת ה' יתברך - יום ה' לסדר טהרה, כ"ט ניסן, שנת ה'תשפ"ו
... נרו יאיר, תלמיד ושיבת היכל הקודש ירושלים
קבלתי את מכתבך.

אני מאד שמח לשמוע ממך שאתה מתחזק בעבודת השם, הן ללמוד שיעורים
על פי סדר דרך הלמוד של רבנו (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), הן בהתבודדות, והן
בהפצה; אני מאד מרצה ממך, ואני מקווה להשם יתברך שבמהרה אתה תמצא
שידוך טוב.

תתלבש מסודר, תסלסל את הפאות שלך, גם באמצע היום כשזה נהיה מבלגן
תסדר את זה שוב עם מים. מוהרא"ש מספר שרבנו היה מסדר את הפאות בכל
פעם לפני שהוא יצא לרחוב, ויש בפאות מסלסלות קדשות גדולות.
תלמד בכל יום ח"י פרקים משניות; תאמר את המלים, אפילו רק אמירת
המלים מקדשת ומטהרת את האדם. כמו כן תאמר את יום התהלים בכל יום, תלך
גם להפצה, (כשאתה הולך להפצה תהיה מסודר ונקי).
השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

בשבת תבלה עם הילדים שלך
בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש לסדר טהרה, א' דראש חודש אייר, שנת ה'תשפ"ו
לכבוד ... נרו יאיר
בשבת הוא זמן של חנוף הילדים, בשבת תבלה עם הילדים שלך; תשוחח

אתם על אמונה, תשוחח אתם על צדיקים, במיוחד בדרך לבית הכנסת ובחזור; אזי זה זמן טוב לדבר עם הילדים, וגם בסעודה תהיה בשמחה ותשמח אותם.

בשבת בבית הכנסת אל תשב עם חברים שמשוחחים, הילדים שלך רואים את זה והם מקבלים חנוף לא טוב, אחר כך פשהם יגדלו הם בכלל לא יבואו לבית הכנסת, הם יעזבו הכל, ויפילו שאתה חושב שהילדים שלך עדיין קטנים, הם לא קולטים, זה צחוק; הילדים יודעים הכל וקולטים הכל, בבחינה מסימת הם יודעים עוד יותר ממה שאתה יודע, הילדים מפירים את האבא טוב יותר ממה שהאבא מכיר את עצמו. אבקש מך, בשבת בבית הכנסת שב בדרך ארץ, אל תשוחח עם אף אחד, שב יותר קדימה, לא בקצה, וגם בסעודה שלישית שב עם היהודים שיושבים בשלחן עם שטרײמל וקפוטה ושרים זמירות, אל תשב בסוף השלחן ששם משוחחים, או בכלל עם המתמידים שאומרים משניות וכו'.

עכשו בקיץ יש ימי ששי ארכים ושבתות אחרי צהרים ארפות, תקבע לך ללמוד את השיעורים שלך, בשבת הוא זמן של לימוד התורה; תלמד משניות, גמרא וכו'.

כמו כן אל תעשה סעודה שלישית בבית לחברים, זה לא כדאי; גם אתה אל תלך לבית של החבר שלך וגם אל תזמין חברים לביתה, תשאיר את הבית שלך בפרטיות.

שבת שלום וחודש טוב.

...

לא להכניס לפה משהו בלי הכשר

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש לסדר טהרה, א' דראש חודש אייר, שנת ה'תשפ"ו
... גרו יאיר

אני מקנה שהספור לא אמת, שבדרך חזור מהטיול לווינגגוטון, כשגלגל מהאוטובוס התחיל לבער ונתקעתם בתחנת דלק - לקחת מהשתיה ומהחטיפים שלא היה להם הכשר השם ישמרנו, בתרוץ שהעובד הגוי אומר שזה כשר.

אֲנִי מְקַנְהָ שְׁהִסְפוּר לֹא נִכּוֹן, כִּי אִם זֶה בֶּן - אֶתָּה צְרִיךְ לַחְזֹר בְּתִשׁוּבָה חֲזָק
שֶׁנִּכְשַׁלְתָּ בְּאֲכִילַת מַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת, אֲפִילוֹ שֶׁזֶּה רַק צִיפּוֹס וְרַק שְׂתִיָּה, אִם אֵין לְזֶה
הַכָּשֶׁר.

פְּלֵא בְּעֵינַי שְׂאֵף אֶחָד לֹא אָמַר כְּלוּם, זֶה כָּאֵב גָּדוֹל בְּשִׁבְלִי, אֲנִי מְאֹד מְבִישׁ
שְׂדָבָר כְּזֶה יְכוּל לְקֹרוֹת בִּישִׁיבָה, כִּי אֲפִילוֹ כְּשֶׁעִיפִים וְנִתְקַעוּ בְּדַרְכֵיכֶם - זֶה לֹא
תַרוּץ; יְהוּדֵי לֹא מְכַנִּים לְפָנָה שׁוּם דְּבָר בְּלִי הַכָּשֶׁר.

נִרְאֶה לִי שְׂאֶתָּה חוֹשֵׁב שְׂפִרְסָלָב זֶה כְּדֵי לְהוֹרִיד מְעַצְמָנוּ חֵס וְשְׁלוֹם חֵס
וְשְׁלוֹם, בְּרִסָּלָב זֶה רַק כְּדֵי לַחֲזֹק עַל קִיּוּם הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת.

...

רַק אֲמַת נִדְבָקָת לַתְּלַמִּידִים וְלַתְּלַמִּידוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - עָרַב שְׁבַת קוֹדֶשׁ לְסֵדֶר טַהֲרָה, א' דְּרֹאשׁ חוֹדֶשׁ אֵייר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
מֵרַת ... תַּחֲנִי

קַבְּלֵתִי אֶת הַשְּׂאֵלָה.

תְּלַמְדוּ עִם הַתְּלַמִּידוֹת דְּבָרִים אֲמַתִּיִּים, רַק אֲמַת נִדְבָקָת לַתְּלַמִּידִים
וְלַתְּלַמִּידוֹת, כְּשֶׁמְלַמְדִים שְׂקָר - זֶה רַק עוֹשֶׂה חוֹרְפָן; זֶה לֹא אֲמַת לְלַמֵּד עִם הַיְלָדִים
שְׂרַק אֲצַלְנוּ יֵשׁ חַיִּים טוֹבִים, רַק אֲצַלְנוּ יֵשׁ שְׁלוֹם בֵּית וְרַק אֲצַלְנוּ הַגְּבָרִים הֵם יִרְאִי
שְׂמִים, זֶה שְׂקָר, וְאִם תִּמְשִׁיכוּ לְלַמּוֹד עִם הַתְּלַמִּידוֹת בְּאִפְנֵי הַזֶּה - אֶתֶם רַק תַּרְחִיקוּ
אוֹתָן מֵהָאֲמַת.

הָאֲמַת הִיא רַק דְּבָר אֶחָד: "מִשֶּׁה אֲמַת, וְתוֹרַתוֹ אֲמַת" (בְּבֹא בְּתָרָא עֵד.), "וְה'
אֵלֵהִים אֲמַת" (יְרֵמְיָה י'), עַל זֶה צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם תְּלַמִּידִים וְתְלַמִּידוֹת, רַק הַתּוֹרָה
הִיא אֲמַת, רַק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא אֲמַת.

כָּל אֵלוֹ שְׂמֵדְבָרִים עַל ה'הָאֲמַת אֲצַלְנוּ, וְרַק אֲצַלְנוּ יֵשׁ חַיִּים וְעוֹד פְּעַם
'אֲצַלְנוּ... - הֵם טַפְשִׁים וְהֵם עוֹשִׂים חוֹרְפָנוֹת, זֶה בְּכָלֵל לֹא אֲמַת, כִּי אֲמַת זֶה רַק
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַתּוֹרָה; יֵשׁ הַרְבֵּה קַהֲלוֹת בְּיִשְׂרָאֵל עִם יְהוּדִים כְּשֶׁרִים שְׂחַיִּים עִם
הַתּוֹרָה וְעִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מְטַפֵּשׁ לְהַגִּיד שְׂרַק אֲצַלְנוּ יֵשׁ אֶת הַדְּרֹךְ, זֶה טַפְשׁוֹת וְשְׂקָר.

תלמדו עם התלמידות שאם רוצים לזכות לחיים טובים זה הולך רק עם התורה, וכדי לדעת מה שהתורה אומרת צריכים רב, מורה הנרצא, יהודי ירא שמים שמדריך, וכשהתלמידה אומרת לכם שהיא רוצה ללכת ל... אם תגידו לה: 'שם אין חיים טובים' - זה שקר; אלא מה? תגידו לה: "את יכולה ללכת ל... אבל גם שם תצטרכי רב, מורה הנרצא, יהודי ירא שמים כדי לשאול איך לנהוג".

אני רואה שאני צריף להתחיל מחדש ללמד את המורות מה לדבר, שלא ידברו דבורים מיתרים.
אני צריף לקצר.

...

אצל יהודי אף פעם לא מאוחר

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי קדושים, ב' אייר, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר, וויליאמסבורג

אתה תמיד מבקש ברכות וסגולות להצליח בעסקים שלך; יש סגולה אחת, שאם אתה תעשה את זה - אתה בודאי תצליח, אבל זו לא סגולה קלה. רבנו אומר (ספר המדות אות שמחה חלק ב, סימן א): "מי שהוא שמח תמיד, על ידי זה הוא מצליח", אבל הדבר הזה אינו קל, יותר קל לנסע לכל המקומות הקדושים ולעשות סגולות קשות - מאשר לציית לרבנו ולהיות בשמחה, ובזה טמונה ההצלחה שלך.

בשבוע הבא חל פסח שני, אנחנו לומדים מפסח שני שאצל היהודי אף פעם לא מאוחר, תמיד אפשר להתחיל לעבוד את השם, כל זמן שחיים אפשר לחזור בתשובה, אפשר לתקן הכל; כפי שהצדיק הגדול רבי ישראל מסלנט זכותו יגן עלינו אמר. פעם הוא נכנס קצת מאחר בלילה לסנדלר ושאל אותו אם הוא עדיין מקבל כל כך מאוחר לתקן את נעליו, אמר הסנדלר: "רבי, כל זמן שהנר דולק, עוד אפשר לתקן"; הצדיק מאד נתעורר מהמלים האלו והוא היה חוזר על זה בדרשות שלו, הוא היה אומר: "רבותי כל זמן שהנר דולק, הפונה לג' ה' נשמת

אָדָם עֲדִיין חַיִּים - עוֹד אֶפְשָׁר לְתַקֵּן הַכֹּל; וְזֶה בְּעֶצֶם הַלְמוּד שֶׁל פֶּסַח שְׁנִי, שְׁאֵפִילוֹ שְׂאָדָם רוֹאֶה שֶׁהוּא טָמֵא לְנַפֵּשׁ, הוּא הַפְסִיד אֶת קַרְבָּן הַפֶּסַח - עֲדִיין אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לַעֲשׂוֹת אֶת 'פֶּסַח שְׁנִי'.

לְכֵן אֵל תִּשְׁרֵי יוֹתֵר אֶת הַנְּגוּן: 'כְּבָר מְאוּחָר, כְּבָר הַפְסֵדְתִּי הַכֹּל, וְרַק אִם אֲרֹד עוֹד הַפְעַם בְּגִלְגּוּל אוֹלִי אֲזֻ אֶעֱבֹד אֶת הַשֵּׁם, אֲכַל בְּגִלְגּוּל הַזֶּה כְּבָר מְאוּחָר; זֶה לֹא נִכּוֹן, אֲצַל יְהוּדֵי אֲף פַעַם לֹא מְאוּחָר; תָּמִיד אֶפְשָׁר לְתַקֵּן, תָּמִיד אֶפְשָׁר לְהִתְחִיל הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחַנִיּוֹת. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

לֹא לְהִרְפוֹת, אִין יְאוּשׁ בְּעוֹלָם

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֶשֶׁת אַחֲרֵי קְדוּשֵׁים, ב' אִייר, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... נְרוּ יְאִיר

אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה מְתִינֵעַ מְאֹד לְהִיּוֹת שְׁמוֹר בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית וּמְאֹד קָשָׁה לָךְ, עוֹבְרִים עָלֶיךָ בְּכֹל יוֹם נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים מְרִים וּבוֹעֲרִים, הַיֵּצֵר הָרַע מְגִיעַ אֵלֶיךָ בְּכֹל יוֹם וּמְפִיל אוֹתְךָ בְּעִבְרָה הַמְרָה שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית, בְּרָצִיחָה שֶׁל לְהִרוֹג אֶת הַיְלָדִים רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כָּל כֶּף מֵר לָךְ, אֵתָה מְרַגֵּשׁ אֶת כָּל הַטְּעָמִים הַמְרִים, אֵתָה לֹא רוֹצֶה לְחַיּוֹת, אֵתָה רוֹצֶה לְמוֹת הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ.

דַּע לָךְ אַחֵי אֶהוּבֵי יְקִירֵי, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי מוֹתֵבֵין חֵלֶק ב, סִימָן עח): "אִין יְאוּשׁ", וְאֵפִילוֹ שֶׁנִּפְלוּ בַּדְּבָרִים הַכִּי גְרוּעִים, נִפְלוּ בְּפִגְם הַבְּרִית רַחֲמָנָא לְצַלָּן - צְרִיכִים לְדַעַת שְׂגָם מִשֵּׁם אֶפְשָׁר לְחֹזֵר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, גַּם מִשֵּׁם אֶפְשָׁר לְהִתְרוֹמֵם, וְכֹל הַמְחַשְׁבוֹת הָאֵלוֹ שֶׁמְשַׁתּוֹלְלוֹת: 'מֶה? וְכִי אֲנִי עוֹד יְכוּל לְחֹזֵר בְּתִשְׁבּוּכָה? אֲנִי עוֹד יְכוּל לְהִיּוֹת צְדִיק? הֲרִי עָשִׂיתִי עֲבֻרוֹת נוֹרְאוֹת?! צְרִיכִים לְזַכּוֹר אֶת הַקּוֹל שֶׁהִצְדִּיק צוּעַק, הַקּוֹל שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁצָּעַק בְּכֹל הַכַּח (שם): "גִּינוּאֵלֵךְ! אִין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, קִיִּין יְאוּשׁ אִיז גְּאָרְנִישׁט פֶּאָרְהָאן!"

זֶה הַלְמוּד שֶׁל פֶּסַח שְׁנִי, רוֹאִים בְּחוּשׁ שְׂאִין יְאוּשׁ, כִּי בְּמִבְט שְׁטַחֵי הַסְּבָרָה

הנכונה היא להגיד 'מי שהוא טמא הפסיד, לא שידך בשבילם להביא את קרבן הפסח, אם טמאים אז טמאים, זה לא שידך', אבל התורה מלמדת אותנו 'אין שום יאוש בעולם כלל', ואפילו מי שהוא טמא - גם יכול לזכות לכל הקדשות; אם הוא לא ירפה, הוא לא יתיאש, הוא יקח את העצות של הצדיקים שמלמדים אותנו שאפילו מי שנראה שהוא לא יכול לזכות להיות צדיק, אם הוא יתפלל וילמד ולא יעזוב את הרצונות הטובים שלו - גם הוא יזכה להיות צדיק.

אם אתה רוצה לתקן את העברה הנוראה, קח את התקון מרבנו ז"ל, לומר את עשרת מצוותי התהלים, את התקון הפללי [מזמור טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ], ולכפות אל השם יתברך ולבקש ממנו: "רבנו של עולם תקבל את התשובה שלי, תקבל את לבי הנשבר, אני לא רוצה לעשות דברים רעים, אני רוצה להיות טוב, יש לי נסיונות בוערים, לא יכולתי להתגבר, אבל השם אני מתחרט, אני פבר אהיה טוב, אני לא אפגם יותר"; אתה לא יכול לתאר לעצמך איזה רעש נעשה בשמים מהמלים האלו, זה הרי ממש המלים שהתורה אומרת, שהיהודים טענו אל משה רבנו (במדבר ט, ז): "למה נגרע", מה אנחנו שונים, "לבלתי הקרב את קרבן ה'" שלא הולך לנו בעבודת השם, אנחנו נופלים בטמאה? ! והמלים האלו עשו כזה רעש שנתנו להם פסח שני, וכך זה עד היום הזה, כשיהודי מגיע ומשיח את לבו השבור אל השם יתברך, הוא טוען: "רבנו של עולם, למה נגרע", למה אני שונה? גם אני רוצה להיות יהודי כשר, גם אני רוצה להיות קדוש" - הוא מוריד מעצמו את כל הקטרוגים ופותחים לו את שערי הקדושה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

היצר הרע אורב על זוגות צעירים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי קדושים, ג' אייר, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד ... גרו יאיר

אם אתה יושב בשלחנו של מוהרא"ש, אתה בהיכל הקודש - אתה צריך

לְשָׁנוֹת אֶת הַדְּרֹךְ שְׁאַתָּה מִתְנַהֵג, הַדְּרֹךְ אֵיךְ אַתָּה מְדַבֵּר בְּבֵית עִם אֲשֶׁתְּךָ; אַבְרָהָם
בְּרִסְלָכָ'ר לֹא מְדַבֵּר כֹּה, אַבְרָהָם בְּרִסְלָכָ'ר מְדַבֵּר בְּעֵדֵינֹת וּבְדְרֹךְ אֶרֶץ.

תְּדַבֵּר יָפָה אֶל אֲשֶׁתְּךָ, תִּתְנַהֵג בְּיִרְאַת שָׁמַיִם. חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים
(פְּסֻחִים מ:ט), שָׂרָק יְהוּדֵי יִרְאָ שָׁמַיִם מְדַבֵּר יָפָה, מְפִיִּים, וְכוּ'; בְּלִי יִרְאַת שָׁמַיִם
מִתְנַהֵגִים כְּמוֹ חֲזִי'ה רַעְיָה, 'מִכָּה' - מְכַאֲבִים, דוֹקְרִים, גּוֹרְמִים לְכָאֵב, גּוֹרְמִים לְכֹחוֹת
הַשָּׁם יִשְׁמְרֵנוּ.

כְּמָה רַבְּנוּ הִזְהִיר אוֹתָנוּ שְׁנִכְבֵּד אֶת הָאִשָּׁה; שְׁלוֹם בֵּית הָיָה אֲצֵל רַבְּנוּ יְסוּד
בְּחַיִּים, רַבֵּי נֶתָן אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן רסד): "הִזְהִיר לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתוֹ", כִּי
הַנְּשִׁים סוֹבְלִים בְּחַיֵּיהֶן הִרְבָּה צָעַר, יֵשׁ לָהֶן יְסוּרִים מִהִלְדִּים, צָעַר הָעֵבֹר, צָעַר
הַלִּידָה, וְצָעַר גְּדוּל כְּנִים.

מוֹהֲרַנ"ת מְסַפֵּר (ש"ס, סִימָן רסג), שְׁמִישָׁהוּ סִפֵּר לוֹ, שֶׁהָיָה לוֹ שִׁיחָה עִם רַבְּנוּ עַל
זֶה שְׁרוּאִים אַבְרָחָם שְׁנִפְרָדִים לְתַקוּפָה וְהִרְבָּה פְּעָמִים נִהְיָה אַחֵר כֹּה גִט חֵס
וְשְׁלוֹם, אָמַר רַבְּנוּ שֶׁהֵיכָר הָרַע גּוֹרֵם שִׁיפְרָדוֹ, כִּי כִשְׁאָדָם בְּלִי אִשָּׁה הוּא תוֹפֵס אֶת
הָאָדָם אֲצֵלוֹ בְּשָׂק, כִּי הֵיכָר הָרַע אוֹרֵב עַל זוגוֹת צְעִירִים שִׁיפְרָדוֹ וְכֹה הוּא תוֹפֵס
אוֹתָם בְּעֵבְרוֹת מְלוֹכְלוֹת.
הַשָּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

רק עם לימוד התורה מרגישים טובים ומרצים

בְּעֵזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ג' אֵייר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
... יָרוּ יֵאִיר, תְּלַמֵּיד יְשִׁיבַת הֵיכַל הַקּוֹדֵשׁ יְרוּשָׁלַיִם

אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהִתְחַזֵּק עַל הֵיכָר הָרַע שְׁבֹעֵר בָּךְ - זֶה רַק עַל יְדֵי לִימוּד
הַתּוֹרָה.

תְּרַאֶה לְלִמּוּד בְּכֹל יוֹם אֶת הַשִּׁיעוּרִים שְׁלָךְ וְתִקְבַּע לָךְ שִׁיעוּר בְּלִימוּד גְּמָרָא,
לִימוּד גְּמָרָא מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, תִּקְבַּע לָךְ לְלִמּוּד בְּכֹל יוֹם דָּף
גְּמָרָא, וְגַם אִם אַתָּה לֹא מִכִּין אֶת הַלְמוּד - תִּמְשִׁיךְ לְלִמּוּד; תְּלַמֵּד בְּלִי הִבְנָה, תֹּאמַר

את המלים של הגמרא; כי כשלוּמְדִים, אפילו בלי הבנה - נצולים מהיצר הרע. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (קידושין ל:), הקדוש ברוך הוא אומר: "בני, בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תכלין, אם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו", התורה שומרת את האדם שייכול להנצל מהנסיונות.

אחי אהובי, חברי חמדת לבבי, רק התורה עושה אור, רק כשלוּמְדִים תורה מרגישים טוב, מרגישים מרצים. כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (סנהדרין כד:), על הפסוק (איכה ג, ו): "במחשכים הושיבני כמתי עולם", אמר רבי ירמיה ז"ל תלמודה של בבל", מוהרא"ש מפרש, כשמישהו מתלונן, הוא בוכה 'במחשכים הושיבני, כמתי עולם', אני יושב בחשך, אני כמו אדם מת מהצרות, המרירות, ההשלכות והנפילות; אומרים לו, יש לך עצה לצאת מזה, יש עצה להפסיק להיות אדם מת, 'זה תלמודה של בבל', קח גמרא, תתחיל ללמוד, יואר לך, אתה תהפך לאדם חי.

עכשו כשאנחנו רואים שהיהודים שבקשו פסח שני זכו לזה, תדע לך שאם אתה תלמד את התורה הקדושה - גם אתה תזכה לצאת מכל הצרות, ואפילו שאתה עדיין לא יודע ללמוד, אין לך הבנה ואין לך טעם - תאמר את המלים של התורה. קח גמרא ותאמר דף גמרא אחרי דף גמרא, עד שתסיים פרק, וכך תמשיך לעשות, תמשיך לפרק השני עד שאתה מסיים מסכתא, ואז תמשיך למסכתא הבאה. זה יוציא אותך מכל החשכויות, יואר לך, ובסוף אתה תקבל הבנה, אתה תקבל רגש וטעם לתורה הקדושה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

מלהסתכל לאחור, לא יוצא טוב

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ד' אייר, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר, קרית ברסלב

כמה צרכים להודות להשם יתברך שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל שמחזק

אוֹתָנוּ בְּכֹאֵלָה חֲזוּקִים, וְאֶפִּילוֹ כְּשֶׁהָאָדָם הוּא שֹׁבֵר כְּלִי, הוּא כְּבָר הַתִּיַּאֲשׁ מֵעֲצָמוֹ וּפְתָאוֹם הוּא מֵצֵא אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ וְזֶה הוֹפֵךְ מַחֲשֵׁף לְאוֹר, מִשְׁחֹר לְלֶבֶן, מִתְחִילִים לְרֵאוֹת דֶּרֶךְ שְׁכָן אֶפְשָׁר עֲדִיין לְהַגִּיעַ אֶל הַקִּדּוּשָׁה.

בְּשָׂבוֹעַ הַבָּא בְּלִיל שִׁישֵׁי חֵל פֶּסַח שְׁנִי; דַּע לָךְ, פֶּסַח שְׁנִי מִלְּמַד אוֹתָנוּ דְּבָר חָשׁוּב מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם, שְׂאֶפִּילוֹ שְׁלֵא זָכוּ לְשָׁנוֹת נְעוּרִים טְהוּרוֹת, פְּגָמוֹ, עָשׂוּ עֲבֵרוֹת, שָׁקְעוּ בְּטַמְאָה - עֲדִיין אֶפְשָׁר לְזִכּוֹת לְתַקֵּן הַכֹּל וּלְהַכְנִס לְקִדּוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁהִיְהוּדִים שֶׁהָיוּ טַמְאִים בְּשַׁעַת הַקְּרִבַת קֶרֶן פֶּסַח, הֵם הָיוּ סְגוּרִים מִחוּץ לְעַם יִשְׂרָאֵל - זָכוּ בְּסוּף לְפֶסַח שְׁנִי, כִּף גַּם יָכוֹל כָּל יְהוּדִי לְהַגִּיעַ לְדִרְגָּה הַכִּי גְבוּהָה, אֶפְשָׁר לְתַקֵּן הַכֹּל, אֶפִּילוֹ שֶׁהִפְסִידוּ אֶת שְׁנוֹת הַנְּעוּרִים.

הַיֵּצֵר הָרַע נִקְרָא מִלֶּךְ זֶקֶן וְכִסִּיל, הוּא נוֹשֵׂא אֶת הַתַּאֲר 'זֶקֶן', כִּי הוּא תָּמִיד מַעֲלָה בְּפָנֵי הָאָדָם אֶת הַמַּעֲשִׂים הַיְשָׁנִים שְׁלוֹ, הוּא רוֹצֵה לְשִׁבֵר אֶת הָאָדָם, הוּא רוֹצֵה לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתּוֹ, הוּא אוֹמֵר לְאָדָם: 'עֲזוּב, אַתָּה כְּבָר לֹא תִהְיֶה צָדִיק, אַתָּה טַמָּא, שְׁנוֹת נְעוּרֶיךָ מְלֵאוֹת בַּחֲטָאֵת נְעוּרִים, מְלַכְלָכוֹת בְּפִגְם הַבְּרִית', אֲבָל כְּשִׁישׁ שָׁכַל לְהִקְשִׁיב לְקוֹל הַצְּדִיק שֶׁמִּלְמַד אוֹתָנוּ - פֶּסַח שְׁנִי; נִכּוֹן שֶׁהִפְסַדְתָּ אֶת שְׁנוֹת נְעוּרֶיךָ, נִכּוֹן שֶׁקִּלְקַלְתָּ, אֲבָל אַתָּה יָכוֹל עַכְשָׁו לְזַכּוֹת לְתַקֵּן הַכֹּל, וְאִם תִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, אַתָּה תִּתְחַרֵּט עַל הָעֵבֶר שֶׁלָּךְ וּתִקַּבֵּל עַל עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת טוֹב - הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִסְלַח לָךְ וְיִתֵּן לָךְ עוֹד הַזְּדִמְנוֹת.

בְּמָקוֹם לְהִיּוֹת מְמוֹרָמְרִים שְׁלֵא יָכְלוּ לְהִבְיֵא אֶת קֶרֶן הַפֶּסַח הָרֵאשׁוֹן, עֲדִיף לְהַתְּכַוֵּן לְפֶסַח שְׁנִי, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁמְלַהֲסֵתְפֵל לְאַחֹר, מְלַהֲשֵׁבֵר שֶׁהִפְסִידוּ אֶת שְׁנוֹת הַנְּעוּרִים - לֹא יֵצֵא טוֹב; בְּיָדָאֵי שֶׁצְּרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה עַל זֶה וּלְכַפּוֹת בְּכָל יוֹם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם תִּסְלַח לִי עַל כָּל חֲטָאֵת נְעוּרַי" אֲבָל כָּל הַיּוֹם צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְחַפּוֹת מְתֵי כְּבָר מַגִּיעַ פֶּסַח שְׁנִי, וּכְשֶׁמַּגִּיעַ הַזְּמַן לְהַתְּפַלֵּל וּלְלַמּוֹד אֲסוּר לְחָשׁב עַל הָעֵבֶר, אֲזוֹ צְרִיכִים לְשַׁפַּח הַכֹּל. כְּפִי שֶׁרַבְּנֵינוּ אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן כ"ו): "אֲצֵל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה הִיא חֲסָרוֹן גְּדוֹל בְּעִינֵיהֶם. אֲבָל בְּעִינֵי יֵשׁ בְּהַשְּׂכָחָה מַעֲלָה גְדוּלָה", אֲנָשִׁים מִתְּלוֹנְנִים שְׂאִין לָהֶם זְכָרוֹן טוֹב וְהֵם שׁוֹכְחִים מֵה שֶׁהָיָה, חוֹשְׁבִים שֶׁזֶה חֲסָרוֹן, אֲבָל לְהִפְךָ, זֶה רַק מַעֲלָה, כִּי אִם לֹא הָיָה שְׂכָחָה לֹא הָיוּ יָכוֹלִים לְעִבּוֹד אֶת הַשֵּׁם, לֹא הָיוּ מְפַסְּקִים לְחָשׁב עַל הָעֵבֶר, עַל כָּל הַמְּכַשׁוֹלוֹת וְכָל

הבְּעִיּוֹת שְׁעָבְרוּ, זֶה הָיָה גוֹרֵם שֶׁהָאָדָם לֹא יִרְצֶה לְנִסּוֹת עוֹד פְּעַם לְהִיּוֹת יְהוּדִי כְּשֶׁר,
אֲבָל עֲכָשׁוּ כְּשֵׁישׁ שִׁכְחָה, אֶפְשָׁר לְהִתְחַדֵּשׁ וּלְהִתְחַיֵּל מִחֲדָשׁ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְהַרְבִּיץ זֶה לֹא חֲנוּף

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֵׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ד' אֵייר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר

אֵל תְּרַבִּיץ לְיִלְדִים שְׁלֶךְ, רַבְּנוּ אָמַר לָנוּ שְׁלֹא יִרְבִּיצוּ לִילְדִים, וְאִם רַבְּנוּ אָמַר
לֹא לְהַרְבִּיץ אֲזִי זֶהוּ, דִּי עִם לְהַרְבִּיץ, תּוֹצִיא אֶת זֶה מִהֲרָאשׁ, אֵינן לְהַרְבִּיץ.

מוֹהֲרֵנִי תִּסְפֹּר לְרַבְּנוּ שֶׁהֵבֵן שְׁלוֹ לֹא רָצָה לְהַכְנִס לְשִׁלְחֵן הַשְּׁבֵת וְלִשְׁבֵּת
בְּסֵעוּדָה לְיַד אוֹרַח שֶׁהוּא הִבִּיא הַבֵּיתָה, כִּי נִדְרָה מִמֶּנּוּ רִיחַ רַע וְכוּ', הוּא נִתֵּן לוֹ
סְטִירָה שֶׁהוּא יִצִּית וְיַכְנִס לְסֵעוּדָה, אָמַר רַבְּנוּ לְרַבִּי נֶחֱמָן: "יֵלֵד מִכֵּים אוֹתוֹ? וְאֵנִי
גַּם רוֹצֶה שְׁלֹא תִבִּיא הַבֵּיתָה אוֹרַחִים מִהֲסוּג הַזֶּה".

כְּשֵׁשְׁמִים לֵב, מִתְבּוֹנְנִים רוֹאִים שֶׁלְהַרְבִּיץ זֶה לֹא חֲנוּף, זֶה רַק כְּדִי לְהוֹצִיא אֶת
הָעֲצָבִים, כְּמוֹ כֵּן לְצִעוּק וּלְדַבָּר בְּצִינִיּוֹת זֶה לֹא חֲנוּף, זֶה הַפּוֹף מִחֲנוּף, זֶה גוֹרֵם
שֶׁהֵילְדִים לֹא יִקְשִׁיבוּ לְהוֹרִים.

אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ וּמִזֶּהִיר אוֹתְךָ, אֵל תְּרַבִּיץ וְאֵל תִּצְעַק וְאֵל תִּדְבַּר בְּאִפְּן שֶׁל
לְפָגַעַ, וְאִם אַתָּה עֲצָבִי - לֵךְ לְמָקוֹם שֶׁקָּטַט וְתוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלֶךְ.

בְּשָׁבוּעַ הַבָּא, בְּפֶסַח שְׁנֵי - אֲנַחְנוּ נִסִּים מִסְכַּת מְנַחוֹת וְאֲנַחְנוּ מִתְחִילִים מִסְכַּת
חוּלִין; הַלּוֹאֵי שֶׁתִּצְטָרֵף לְסֹדֵר שֶׁל לִימוֹד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם. תִּתְחַיֵּל הַיּוֹם מְנַחוֹת
דָּף ק, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף, תֵּאמַר אֶת הַמְּלִים אֶפִּילוּ בְּלֵי הַבְּנָה; זֶה יִרְגִיעַ אוֹתְךָ,
יוֹתֵר אַתָּה לֹא תִצְעַק, לֹא תְרַבִּיץ, לֹא תִצְעַקוּן וְכוּ'.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

חזקים עם הרצון

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ד' אייר, שנת ה'תשפ"ו

יצחק אהרן וויינבערג נרו יאיר, קרית ברסלב

הדגים שלך בחג הפסח היו דגים מאד טובים, כל המשפחה אמרו לי שהדגים שלך הם יותר טובים ממה שקונים בעיר; יכול להיות שאתה מתבודד בחדר שאתה חותך את הדגים, וזו הסבה; כך הדבורים של ההתבודדות נכנסים בדגים וזה נותן להם טעם טהור וטוב.

אני רוצה לחזק אותך שתלך בכל יום לטייל בשדה ותצעק אל השם יתברך: "גם אני רוצה להיות צדיק, למה נגרע? מה אני שונה? גם אני רוצה להיות בשמחה". כשמתבוננים בפרשה של פסח שני רואים כי רק בגלל שהיהודים - שלא זכו לעשות את קרבן הפסח - צעקו (במדבר ט, ז): 'למה נגרע' למה אנחנו שונים? 'לבלתי הקריב קרבן ה' ש'אנחנו לא יכולים להקריב את הקרבן?!' - נתן להם השם יתברך את פסח שני; רק בגלל שהם בקשו, הם לא עזבו את הרצון שלהם.

כשחזקים עם הרצון, לא עוזבים את הרצון, קל וחומר כשאומרים את הרצון להשם יתברך, אומרים: "רבונו של עולם למה נגרע, מה אני שונה? גם אני רוצה להיות צדיק, גם אני רוצה לזכות למה שכל הצדיקים זכו"; על ידי שמבקשים ורוצים - זוכים לקבל פסח שני, נותנים לאדם כל מה שהוא מבקש וכל מה שהוא רוצה. כפי שהצדיק הקדוש רבי נתן זכותו יגן עלינו אומר (לקוטי הלכות ברכת הפרות הלכה ה, אות טז), משה רבינו ראה את הרצון, את רצונם של היהודים, שטענו 'למה נגרע', מה אנחנו שונים? הוא הבין שעומד להיות כאן משהו, בנדאי הולכים למלא את רצונם, כי (שבת קד.) : "הבא לטהר", כשרוצים להיות טובים, "מסיעים אותו", עוזרים מן השמים; ואכן כך אמר הקדוש ברוך הוא שיתנו להם עוד הזדמנות לעשות עכשו את הפסח.

כך תעשה, תגיד להשם יתברך את הרצונות שלך, תגיד להשם יתברך כמה קשים הנסיונות ועד כמה אתה רוצה להיות טוב, תשיח את לבך אל השם יתברך, תגיד: "השם אני רוצה להיות טוב"; אל תפסיק להגיד: "אבא אני רוצה להיות

יהודי פֶּשֶׁר, כָּל כּוֹף קִשָּׁה לִי, כַּמָּה שְׁאֲנִי מְנַסֶּה אֲנִי נּוֹפֵל בַּחֲזָרָה"; כִּי כָּל מִלָּה שֶׁמִּבְקָשִׁים מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וְכוּף גַּם כָּל רְצוֹן שְׂרוּצִים לִהְיוֹת טוֹבִים - מְאֹד חֲשׂוּבִים אֲצֵל הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְזֶה לֹא הוֹלֵךְ לְאֵבֹד. כְּפִי שֶׁהִזְוֵהר הַקְּדוֹשׁ אֹמֵר (תְּרוּמָה ק"ג), שְׂשׂוּם דְּבָר טוֹב לֹא הוֹלֵךְ לְאֵבֹד מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ; כְּלוּמַר אֲפִילוֹ שְׂרוּאִים שֶׁעֲדִין רְחוּקִים מֵהַקְּדֻשָּׁה וּמִתַּגְּעָגָעִים וּמִקְוִים לִהְיוֹת טוֹבִים - זֶה מְאֹד חֲשׂוּב, וְכָל הַרְצוֹנוֹת הַטוֹבִים הָאֵלּוּ מִתְאַסְּפִים, וְכוּף גַּם כָּל הַתְּפִלוֹת נְאֻסְפוֹת, עַד שְׂזוֹכִים לְהַגִּיעַ לְכָל הַדְּרָגוֹת. הֵשֵׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

להתכונן לחתונה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֶׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ד' אֵייר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
 יְקִירֵי אֶהוּבֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר, קִרְיַת בְּרֶסֶלַב

עֲכָשׁוּ כְּשֶׁאַתֶּם חֲתָן וְאַתֶּם מִתְכַּוְּנִין לְחֻתּוּנָה שְׁלֵף - תִּנְצֵל אֶת הַיָּמִים וְהַשָּׁבוּעוֹת בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, לָךְ בְּכָל יוֹם לְשֻׁדָּה בְּקִבְיֵעוֹת וּתְשׁוּחַח עִם הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, קוֹדֵם תּוֹדָה לוֹ, תּוֹדָה לוֹ עַל הַשִּׁידוּף שְׁלֵף, תּוֹדָה לוֹ עַל הַחַיִּים שְׁלֵף, תּוֹדָה לוֹ עַל כָּל דְּבָר בְּפִרְטִיּוֹת, אַחַר כֵּן תַּעֲשֶׂה וִידוּי דְּבָרִים, וּתְסַיֵּם עִם בְּקִשָּׁה; תְּבַקֵּשׁ עֲלֶיךָ וְעַל הַדּוֹרוֹת אַחֲרֶיךָ.

לְדַבֵּר וּלְשׁוּחַח עִם הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּשֻׁפָּה הָאִישִׁית, לְבַקֵּשׁ עַל כָּל מַה שְׂצָרִיכִים - זוֹ מְצֻנָת עֲשֶׂה דְאוֹרִיָּתָא. הַרְמַב"ם אֹמֵר (פֶּרֶק א מֵהַלְכוֹת תְּפִלָּה, הַלְכָה א-ב), שְׁלֵף תְּפִלָּל אֶל הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ זוֹ מְצֻנָת עֲשֶׂה מֵהַתּוֹרָה, כָּל דְּבָר שְׂצָרִיכִים שְׂיִבְקָשׁוּ מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, אֲפָשֶׁר לְבַקֵּשׁ מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל שְׁפָה שְׂרָגִילִים לְדַבֵּר בָּהּ, הַמְצֻנָה הִיא לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, אֵין לָזֶה זְמַן קְבוּעַ בַּיּוֹם, וְלָכֵן גַּם נְשִׁים וְעַבְדִּים מְחַיְבִים לְהַתְּפַלֵּל; רַק מְאוּחָר יוֹתֵר כְּשֶׁאֲנִשִּׁי כְּנֻסַת הַגְּדוּלָה רְאוּ שֶׁתּוֹבֵא גְלוֹת קִשָּׁה וְאַרְכָּה וַיִּשְׁכַּחוּ לְגַמְרֵי מֵהַתְּפִלָּה הֵם יִסְדּוּ בְּרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ אֶת שְׁלוֹשׁ הַתְּפִלוֹת שֶׁל שְׁחֲרִית מְנַחֶה וְעֶרְבִית, שְׁפָל יְהוּדִי חַיִּיב לְהַתְּפַלֵּל אֶת שְׁלוֹשׁ הַתְּפִלוֹת בְּנֻסַח הַזֶּה; וְזֶה לֹא בָּא לְמַעַט מִלְּבַקֵּשׁ מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ הַשְּׁפָה הָאִישִׁית.

לכן אחי אהובי, חברי חמדת לבבי, תקבע לך זמן קבוע ללכת בכל יום למקום שקט שאין שם אף אחד, שם תשיח את לבך אל השם יתברך. תבקש ממנו שיקרר אותך אליו, תבקש ממנו שתזכה לתקן כל מה שאתה צריך לתקן, תבקש ממנו שימירך וישנותיך לא יעברו עם שטיות, שתזכה לעבוד אותו באמת, כי דע לך שהענין של התבודדות - זה המפתח להיות צדיק גדול, כל הצדיקים עסקו בעבודה הקדושה הזו, ורבנו אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ק): "מקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש כשר באמת, כי אם על ידי התבודדות".

אכן עכשו פשאנו רואים את הרחמנות של השם יתברך, שבפסח שני יש גם חמץ וגם מצה, כלומר שאפילו שהאדם עדיין לא מזכר, הוא עוד מלא בחמץ, מערב טוב ורע וכו' - עדיין נותנים לו הזדמנות להביא קרבן להשם יתברך, ויש לו עוד תקנה לתקן הכל; גם אתה שיש לך עוד חמץ וכו' - תדחף לקדשה, תעשה את העצה של הצדיקים, התבודדות ותפלה, עד שתזכה שיתנו לך פסח שני, אתה תהיה צדיק.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

עוד הזדמנות

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ד' אייר, שנת ה'תשפ"ו
אהובי יקירי ... גרו יאיר

קבלתי את ההודעה שלך שהחייית את נפשך עם המכתב שכתבתי לך בשבוע שעבר; אם נהנית כל כך אני רוצה לכתב לך עוד קצת מהחיזוק המתוק של רבנו ז"ל. אנחנו עומדים שבוע לפני פסח שני, בשבוע הבא ביום ששי פרשת אמור חל פסח שני, כל הענין של פסח שני זה פלא גדול, שנתנו לאנשים שהיו טמאים לנפש עוד הזדמנות להביא את קרבן הפסח, זה חיזוק גדול לנו אנשים שבורים שאנחנו בבחינת טמאים לנפש אדם, ועדיין לא זכינו שנוכל להגיע לעזרה, למזבח, לקדשה; שאם לא נעזב את הרצון שלנו - נזכה לכל הקדשות.

כך גם יש עוד דבר חזק, יש קבלה בעם ישראל שבפסח שני חל ההלולא של התנא הקדוש רבי מאיר בעל הנס, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (יבמות סא:): "רבי מאיר חיש למיעוטא", זה הרי ממש הענין של 'פסח שני', שאפילו שפלאים ברע שיחפשו בתוכנו משהו טוב, עד שיהפכו להיות טובים לגמרי; זה השיטה של רבי מאיר בעל הנס, שתמיד חיש למיעוטא.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רפב), שמקרחים לחפש בעצמנו דברים טובים, ואפילו ששבורים כהגן, רואים שאני האדם הכי גרוע, רואים שאני מלא ברע, בודאי יש משהו טוב שעשיתי, ואפילו שהדבר הטוב הוא לא מעכשו, הוא מזמן - צריכים לחשב על הדבר הטוב שעשו ולהחיות את נפשו בזה, זה יגרם שהאדם יהפך להיות טוב לגמרי, וזה הפרוש בפסוק (תהלים לו, י): "ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו", כשאדם מחפש בתוכו 'עוד מעט' קצת טוב, 'ואין רשע', שבקצת הזה הוא לא רשע, אזי 'והתבוננת על מקומו ואיננו', הוא פתאום יראה שהוא אדם חדש, 'ואיננו' הוא כבר לא האדם מפעם.

פלא איך זה עובד, ברגע שמוצאים דברים טובים בתוכנו או באחרים - אפשר להתהפך לגמרי ואפשר גם להפך לגמרי את השני, על ידי שחושבים טוב על השני, ועל ידי שמחפשים את הטוב בשני; זה שיטת רבי מאיר בעל הנס, שאומר שהולכים אחרי מיעוטא, וזה אותו ענין של פסח שני; שאפילו שהאדם הוא טמא לנפש, אם הוא רוצה להיות טוב, הוא מגיע ומתחנן ברחמים: "רבנו של עולם אני רוצה להיות טוב, גם אני רוצה להיות צדיק, גם אני רוצה ללמוד ולהתפלל"; ואפילו שהוא עדיין מלא בבציות, או אפילו בבחינת רשע, אם הוא יחפש את 'עוד מעט ואין רשע', נקודה שאין בה רע, איזה דבר טוב שיש לו, או דבר טוב מפעם - זה כל כך יחזק אותו, והתבוננת על מקומו ואיננו, הוא יהפך להיות אדם חדש.

תעשה תפילות שתוכל להגיע השנה לראש השנה הקדוש באומן, רבנו יעשה ממך דברים יפים; אין דרך להגיע לאומן, רק בתפלה, בגעגועים, ברצונות ובכסופים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

תַּחֲפֹשׂ צְדִיק, תְּשִׁיחַ אֶת לִבָּךְ אֵלָיו, וּתְבַקֵּשׁ עֲצָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֶשֶׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ד' אֵייר, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר

חֲבַל שְׂאֵתָה אוֹכַל אֶת עֲצֻמְךָ עִם הָעֶבֶר שְׁלֹךְ, חֲבַל שְׂאֵתָה לֹא הוֹלֵךְ אֶל הַצְדִּיק לְהִתְנַדֹּת וּלְבַקֵּשׁ עֲצָה.

אֵתָה מִפִּיר אֶת הַסְּפוּר שָׂרְבֵנו סֵפֶר (חַי מוהר"ן, סִימָן נח), מַעֲשֵׂה בְּאִישׁ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה שֶׁהָיָה חוֹלָה וְנִחְלַשׁ מְאֹד, וְשָׁלַח אִישׁ אֶחָד לְהַבְעֵל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה שֶׁיִּבְקֹשׁ אֶת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה שִׁיסַע אֵלָיו. הֵינּוּ שֶׁהַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה יִסַּע לְהַחֲוֹלָה. וְכֵן הָיָה, וּבֵא הָאִישׁ הַשְּׁלִיחַ הַנַּ"ל לְהַבְעֵל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה וְסִפֵּר לוֹ כֹּל הַנַּ"ל שֶׁזָּה הָאִישׁ הוּא חוֹלָה, וְשָׂבַקְשׁ מִמֶּנּוּ שִׁיסַע אֵלָיו וְנִסַּע אֵלָיו הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה. בְּדַרְךְ שָׂאֵל הָאִישׁ הַשְּׁלִיחַ לְהַבְעֵל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, אֵיךְ שֶׁשְׂמַעְתִּי מִכֶּם שֶׁכִּשְׂאֲדָם עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּנֻדָּאֵי לֹא יָמוּת קֹדֶם זְמַנּוֹ. וְזֶה הָאִישׁ הַחוֹלָה כְּמִדְמָה שֶׁעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת וְהוּא אִישׁ כָּשֶׁר בְּאֵמֶת, וְעַדִּין לֹא בָּא בְּיָמָיו כֹּף, וּמִפְּנֵי מָה לֹא יִתְרַפֵּא מִחֲלָיו? הַשִּׁיב הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה לְהַשְּׁלִיחַ, "אֵמֶת, כֹּף אֲמִרְתִּי, וּבְנֻדָּאֵי כֵן הוּא, וְזֶה הָאִישׁ הַחוֹלָה הַנַּ"ל גַּם כֵּן עָשָׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת עַל כָּל חֲטָאָיו. וְזֶה שְׂאֵל נִתְרַפֵּא עַדִּין הוּא מִחֲמַת שְׂאֵל הַתְּוֹדָה חֲטָאָיו לְפָנֵי צְדִיק אֲמִתִּי, וְזֶה שְׂאֵנִי נוֹסַע אֵלָיו בְּכַדִּי שִׁיתְּוֹדָה, וּבְאֵם שִׁיתְּוֹדָה לְפָנֵי תְּכֵף יִתְרַפֵּא, וּבְאֵם שְׂאֵל יִרְצֶה לְהִתְוֹדֹת לְפָנֵי, תְּכֵף יִכְבֹּד עָלָיו חֲלָיו וְיִתְחִיל לְצַעֵק "אוֹי וְאֲבוֹי" עַל כָּל אִיבָרָיו וְיִדְּיו וְרַגְלָיו וְיָמוּת. כִּי בְּאֵמֶת בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים הֵינּוּ בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה אֵין עָלָיו שׁוּם חֲטָא וְעֵבֶרָה כָּלֵל, כִּי עָשָׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל כָּל הַחֲטָאִים כְּמוֹ שֶׁצְּרִיכִין לַעֲשׂוֹת. וְאַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ לֹא יִהְיֶה לְהַקְלִיפוֹת וְהַחֲיֻצוֹנִים שׁוּם אַחִיזָה בּוֹ כִּי כָּבֵר תִּקַּן כָּל מָה שֶׁפָּגַם. וּבְאֵם שִׁיתְּוֹדָה לְפָנֵי אֲזֵי תְּכֵף יִתְרַפֵּא וּבְאֵם שְׂאֵל יִתְוֹדָה אֲזֵי יֵשׁ עוֹד כַּחַ לְהַחֲיֻצוֹנִים שִׁינְקָמוּ בּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל גּוֹפּוֹ וְאִיבָרָיו עַד שִׁימוּת".

וְכֵן הָיָה שְׂבָא אֵלָיו הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה וְאָמַר לְהַחֲוֹלָה בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "אָמַר מָה שְׂאֵתָה יוֹדַע, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדַע וְאֲנִי יוֹדַע גַּם כֵּן", הֵינּוּ שִׁיתְּוֹדָה לְפָנֵי כָּל הַחֲטָאִים. וְאָמַר לוֹ כֹּף שְׁלֵשָׁה פְּעָמִים, וְלֹא רָצָה לוֹמַר. וְתְּכֵף הִתְחִיל

לְצַעַק "אוי וְאָבוֹי" עַל גְּדֹל כָּאָב כֹּל אֵיבָרָיו, וְצַעַק בְּתַמְרוּרִים בְּפְרוּטְרוּט עַל כָּאָב כֹּל אֵיבָר וְאֵיבָר מֵאֵיבָרָיו, כִּי הִתְחִילוּ לְהִשָּׁבֵר שְׁקוּרֵין בְּרַעֲכִין כֹּל עֲצָמוֹתָיו שֶׁל כֹּל אֵיבָר וְאֵיבָר, וְצַעַק כֶּךָ מִתּוֹךְ חֲלָיו אֵיזָה זְמַן עַד שְׁמַת.

אַחֲרֵי שֶׁסָּפַר אֶת הַסְּפֹר גִּילָה רַבְּנּוּ אֶת הַתּוֹרָה (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א', סִימָן ד'), שֶׁשָּׁם רַבְּנּוּ מְלַמֵּד אוֹתָנוּ, שֶׁעַל יְדֵי וְדוּי דְבָרִים לְפָנָי הַצַּדִּיק, יוֹצֵא כֹּל הָרַע מֵהַעֲצָמוֹת. כְּמוֹ כֵּן אֲנִי אוֹמֵר לָךְ, תַּחֲפֹשׂ צַדִּיק וְתַסְפֹּר לוֹ מֵה שֶׁהָשָׂם יִתְבָּרֵךְ יוֹדֵעַ, מֵה שֶׁאַתָּה יוֹדֵעַ וְהוּא יוֹדֵעַ; חֲבַל שֶׁתִּסְחָב אֶת הַחֲבִילָה הַקָּשָׁה מֵעֲבָרְךָ וְתִתְכַנַּס בְּתוֹךְ עֲצָמְךָ עִם הַפְּחָדִים שֶׁלָּךְ וְכוּ', שְׁעוּד מְעַט יִדְעוּ מֵה שֶׁעָשִׂיתָ וְאַתָּה תִּפְסִיק לְהִיּוֹת יְהוּדִי מְכַבֵּד. יְהוּדִי מְכַבֵּד אֶתָּה בְּמִלָּא כִּי כָּבֵד חֲזַרְתָּ בְּתִשׁוּבָה, בְּכֹל זֹאת צְרִיכִים לְהוֹצִיא אֶת זֶה לְצַדִּיק כְּדֵי שֶׁזֶה יֵצֵא מֵהַעֲצָמוֹת, הַצַּדִּיק יְכוּל לְעֻזּוֹר לָךְ, לְהִרְאוֹת לָךְ דְּרָךְ אֵיךְ לְחִיּוֹת חַיִּים טוֹבִים.

תִּרְאֶה, הַיְהוּדִים שֶׁהָיוּ טְמֵאִים וְלֹא זָכוּ שֶׁהֵם יוּכְלוּ לְהִשְׁתַּתֵּף עִם כֹּל הַיְהוּדִים וְלִהְיֵא אֶת קֶרֶבֶן הַפֶּסַח, הֵם הָיוּ מִפְּרָדִים, מְסֻגָּרִים. תֵּאָר לְעֲצָמְךָ אֶת הַשְּׂמִחָה שֶׁהִיְתָה אֲצִל כֹּל עִם יִשְׂרָאֵל, כֹּל הַיְהוּדִים מְגִיעִים לְמִשְׁכָּן, כּוֹלֵם שָׂרִים אֶת הַהֵלֵל, כּוֹלֵם גְּדֻבָּקִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּדַבְּקוֹת הַכִּי גְדוּלָה, וּמִצַּד הַשָּׂנִי יוֹשְׁבִים כְּמֵה יְהוּדִים שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְהִשְׁתַּתֵּף, וְאֵיךְ הֵם זָכוּ שֶׁהֵם קִבְּלוּ פֶסַח שָׁנִי? רַק כִּי הֵם הִלְכוּ אֶל הַצַּדִּיק, הֵם הִלְכוּ אֶל מֹשֶׁה רַבְּנּוּ וְדִבְּרוּ בְּפִתְיחוֹת, הֵם עָשׂוּ וִידוּי דְבָרִים (בְּמִדְבָּר ט, ו): "אֲנַחְנוּ טְמֵאִים", לֹא הִנֵּה קַל לְסַפֵּר לְמֹשֶׁה רַבְּנּוּ מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, וּבְכֹל זֹאת הֵם שָׂמוּ הַכֹּל בְּצַד וְדִבְּרוּ דְבוּרִים פְּתוּחִים, הֵם בִּקְשׂוּ מִמֹּשֶׁה רַבְּנּוּ צַדִּיק הַדּוֹר שֶׁיַּעֲזוֹר לָהֶם, וְהֵם זָכוּ לְפֶסַח שָׁנִי.

כֶּךָ בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר נִמְצָא מֹשֶׁה רַבְּנּוּ, "אַתְּפֹשֵׁטוּתָא דְּמֹשֶׁה בְּכֹל דְּרָא וְדָרָא" (תִּיקוּנֵי זוֹהַר תִּיקוּן סט, דף קיד.), וְעוֹד אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה נו, ז): "אֵין דּוֹר שֶׁאֵין בּוֹ כְּמֹשֶׁה", וְכִמוֹ כֹּל הַצַּדִּיקִים, עֵינֵין שָׁם; יֵשׁ רַבָּנִים, מוֹרֵי הוֹרָאָה, יְהוּדִים יִרְאֵי שָׂמִים - שֶׁמְשַׁפִּיעִים לְדוֹר אֲמוּנָה וְקִדְשָׁה, וְכִשְׁיֹדְעִים שָׂאֲנִי 'טְמֵא לְנַפְשׁ', חֲטָאוּ, טְמֵאוּ אֶת עֲצָמָם הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ, שֶׁלֹּא לְדַבֵּר כְּשֶׁטְמֵאוּ אַחֲרֵים רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אוֹ וְכוּ' וְכוּ' - צְרִיכִים לְלַכֵּת אֲלֵיהֶם, לְקַחַת חִיּוּק, עֲצוֹת וְהַדְּרָכָה, אֵיךְ לְהַמְשִׁיף בְּחַיִּים, אֵיךְ לְהִסְתַּדֵּר, לְבַד לֹא יְכוּלִים, לְבַד עֲלוּלִים לְטַבֵּעַ, כְּפִי שֶׁהַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ

רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק אֹמֵר עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים צה, י): "וְהֵם, לֹא יִדְעוּ דְרָכַי", 'וְהֵם' מְלֻשָּׁבֶת בְּ'הֵי' (בַּבֵּית) - 'לֹא יִדְעוּ דְרָכַי', אֵי אֶפְשֶׁר לְדַעַת אֵיךְ לְלַכֵּת וְאֵיךְ לְנַהַג, חֲיָבִים לְלַכֵּת אֶל הַצְּדִיקִים, לְחַפֵּשׂ אוֹתָם וּלְבַקֵּשׁ שֶׁהֵם יֵרְאוּ לָנוּ דְרָךְ אֵיךְ לְתַקֵּן הַכֹּל.

אֵל תִּתְבַּיֵּשׁ שְׂאֵנִי כּוֹתֵב לָךְ, אֲנִי כָּבֵד מִתְאַפֵּק זְמַן רַב, אֲנִי רוֹאֶה אֵיךְ אֶתָּה מִתְכַּנֵּס בְּתוֹךְ עֲצָמָךְ, אֲנִי חוֹשֵׁב 'חֻבֵּל עֲלֶיךָ שְׁתִּיזַע כָּל כָּךְ עִם שְׂבִירַת הָעֲצָמוֹת וְכו'.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

